

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 18, Sayı : 157, Şubat 1978

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ni Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadiye Korateg
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Abone ücreti : Yıllık 30 Lira

Kapak : Dr. Bedri RUHSELMAN
«Bir Tanrı Er'i»

Sevgili Okuyucular ,



Z İHNİMİZDE ve ruhumuzda gittikçe devleşen, realitelerimizin çok üzerindeki realitesine bizleri çekmekte olan Dr. Bedri Ruhselman'ın bedenini terk edip, dünya vazifesinin son bulduğu zamandan bu yana tam on üç yıl geçti. Bu zaman zarfında hiç bir bilgi ve olay onun bizlere aktardığı «hakikâtları» ortadan kaldıramadı. Aksine dünyanın dört bucağında yapılan çalışmalar alınan bilgiler Neo-Spiritüalizmaya yetişmeğe çalışmaktadır.

Evrensel Işık - Bilgi'nin büyük inisiyesi Ruhselman çağlar boyu süre gelen vazife halkalarından birini de Türkiye'de tamamlamıştı. Bunun büyük ürünü, insanlığın beklediği «Altın Çağ'ın» realitesini insanlara bilgi olarak öğretecek olan «SON ESE-RI» dir. Bu eser insanlığa adanmış, insanlığın yarınını düzenleyecek olan hakikâtlarin bütünüdür. O'nun fani hayatının akışı ve baştan geçen olayları bir yana, şuurunun parlak eylemi bir yanadır. Atılan son adım ve hedefe isabet eden son eylem, akıl ve tasavvur dışı bir bilgelliğin, idrakın ve şuur muhtevasının sonucudur.

Nâciz kişiliğinde meknuz olan ruhsal kudretin emsâlleri, realite açıp - realite kapayanların sayısındadır. Bunu böyle biliyoruz, böylece saptıyoruz.

Bilgi ve Ruh kahramanı Ruhselman'ın gerçek kimliğini ilerde hepimiz öğreneceğiz. Fakat önce onun insanlığa aktardığı «hakikâtları» öğrenmemiz gerekli değildir ?

Bu hakikâtları, kendi kudreti oranında aktarmağa çalışan Ruh ve Madde Derginize abone olmayı, aboneyi yenilemeyi lütfen unutmayınız.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL



Şafak Vaktini Hazırlayanlardan Bir Tanrı Er'i

ELLİ bin sene evvel «Mu Ülkесinin» Telos bölgesinde Evcresel Hakikâtlerin, san'atın ve bilimlerin öğretildiği, bunlarla ilgili fikirlerin alınıp verildiği bir kurum vardı. Bu kurum, bütün dünyanın Anavatanı olan Mu'nun kalbiydi. Orası, en büyük mâbet ve katıksız hakikâtlerin kuruma girmeğe lâyık kimselere doğrudan doğruya öğretildiği evcresel bir ev'di.

Hakikâtlerin, bilgeliğin apaçık olarak öğretildiği Ana - Vatan Mu'dan bizlere kadar ulaşan bilgilerin, Mu'nun Yedi Kızı vasıtasıyla geldiği bir gerçektir. Bu yedi kız, «Güneş Kızları» Mu ülkesi dışında teşkil olunan kolonilerdi: Mısır'da, Tibet'te, Sudan'da, Peru'da, Atlantik ve çevresindeki merkezlerdi. Bu merkezler hakikât ve bilim yuvalarıydı ve geleneksel evren bilimlerinin öğretildiği, insanların tekâmül etmeleri için gerekli olan değişimlerin tanzim edildiği yoğunlaşmış bilgi mihraklarıydı. Bu yerler «evcresel ışığın, evcresel zekânın» temas noktalarıydı.

Evcresel Işık için vazife

gönüllüsü olarak yeryüzüne inenlerin —enkârne olanların— sayısı bilinmez. Her zaman, her yerde beşeriyetin suurunu açmak, onların tekâmül hızını —devrinin icaplarına göre— arttırmak, toplumların realitelerini yükseltmek üzere vazife gören beşeri varlıklar vardır.

Geleneksel bir okulun ebedî muallimleri değişik ırk ve dilde, çeşitli devreler içinde dünyaya reenkarne olup dururlar.

Ünlü ya da ünsüz, kudretli ya da kudretsiz, kadın veya erkek —devrinin icaplarına uygun olarak— bilgiyi öğretme vazifelerine devam eden bu muallimler insanlığın ışık gönüllülüdür.

Karşılaştırmalı tarih ve dinlerin incelenmesi, beşeriyetin yöneldiği cihetler her ne olursa olsun, daima belirli bir amaca, plâna doğru gitmekte olan bir faaliyeti bize göstermektedir. Bu faaliyetin en büyük üç temeli var: 1) Bir ve mutlak Allah'ın varlığı; 2) Mahlûk olan izafi insa-

nın kendini tanıması; 3) Yaratıkların tekâmül etmesi... Evrende olup biten her olayın amaçladığı bu yükseklerin yükseği üçlemenin (Tanrı - İnsan - Tekâmül) dışında bir başka değişken yoktur. Her ne yapılsa yapılsın tekâmülün icap ve zarurelerinden, ihtiyaçlarından gayri bir şey yapılamaz. Bu ise Tanrı - İnsan arasındaki sonsuz boğluğu doldurmağa çalışan bir mozak işlemedir. Her varlık kendi panosu önünde mozaklerini yerleştirmekte ve Evren Âhenginin bir tamamlayıcısı olarak çalışmaktadır. Bundan suur ve idrak kademeleri doğar.

Evcresel Işık gönüllülere ne biter ne tükenir; ne sollar, ne puslanır. Sadece ödevlerini, her yer ve şartta, sürdürürler. Bunlara Mevlâna Tanrı Er'i der. Batı kültürü de inisiye... Tanrı Er'i de, inisiye de evrenin muallimleri, bilgeliğin müşekkel temsilcileridir. Onların geliş dünyaya hayatının önemi, şekli olmayan fikir ve fiil hayatına nazaran az bir değere sahiptir.

Dünya gezegeninin icapları dahilinde —solduran, karar-tan yozlaştıran şartları içinde— Bilgi Işığını taşımak, südürmek ve alaca karanlığa alışık begeriyetin gözüne ışık tutmak Tanrı Er'lerinin ebedî görevidir.

Dünyamızın Tekâmül süreci içinde bu muallimler-den öğrendiğimiz bilgiler, hiç aksatılmadan, bazan yaygın, bazan yöresel olarak devam ettirilmiştir. Bu bilgilerin türlü kısıvelerle insanlığın istifadesine sunulduğu başlı başına bir önemli olaydır, tarihin en mutlu devresidir.

Memleketimizin, o buram buram mistiklik kokan, dostluk kokan, sevgi kokan ülkemizin de üzerinden nice Tanrı Er'leri geçti... Hem de ne geçiş... Derin izleri, bilgelik kokuları hâlâ devam ediyor. Amma bilgi devrinin bir ER'i vardır ki... «Bilgi devri» en çetin, en zor, en mücadeleli bir devir... Bilgi devri gönül değil —akıl; sezgi değil — isbat; ehzer değil— idrak istiyor. Bu devrin Tanrı Er'i

ile eskilerin Tanrı Er'i arasında uğraşından yana fark çok. Sembolün, sükûtun, gizlinin ardına saklayamazsın hakikâti: Açıkça, dos-doğru, hem de isbatlayarak ortaya koymak gerekir. Tanrıyı —İnsanı— Tekâmülü apaçık anlatabilmek nice müşkil iştir.

—●—

Daha aydınlık bir dünyadan, aslımı unutmuş insanlığa yardım etmek maksadıyla Dünya'ya enkârne olan Ruhselman, insanlık tekâmülünün bilgisizlikten bilgi aydınlığına geçiş devresinde «şafak vaktini» hazırlayanlardan bir Tanrı Er'iydi.

Binlerce seneden beri yer-yüzünü menfi ve şer kuvvetlerden saklayan Bilgi Işığını tekrar bulmaları için insan oğluna akıl almaz vasıtalarla yol gösteren RUHSAL İDARE MEKANİZMASI, Işık Gönüllüsü Ordusundan bir ER'i, insanlık tekâmülünde pek önemli bir rol oynayacak bilgilerin derlenip, düzenlenmesine Ruhselman'ı memur etti.

Şekil ve beger' kimliği ile

izafi kıymette olan RUHSELMAN, hakiki ve ruhsal kimliği ile Altın Çağ hazırlayanlardan bir ışık gönüllüsü, bir inisiye, bir Tanrı Er'iydi. Dünyanın dört bucağından gelen bilgilerin hepsinde, —uzaydan bile— istisnasız Ruhselman'ın ortaya serdiği Bilgi Realitesinin gölgesi, imzası var. Bilge Tho't'dan bu yana sürdürülüp gelen Işık - Bilgi Eylemi Ruhselman'ın elinde gerçek açıklık ve seçikliğine kavuştu. O ne bir başlangıç, ne bir sondur. Altın Zincir'in, altından bir halkasıdır. Onu böyle anıyor, böyle biliyor, böyle düşünürüz. Delilleri ortadadır.

Elbette Bilgi Devrinin şafak vakti geldi: Her yönde Işık - Bilginin, doğuşunu temaşa edileceği günler yakındır. Yere gölgesi ilk düşecek olanlar ışığa karşı hazır bekleyenlerin nasibi ve llyakatidir. Uykuda olanların pencerelerinden süzülüp giren ışık huzmeleriyle ışığın apaçık etkisinde olanlar hiç bir olur mu?

Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi

● Bütün gizli bilimlerde, inisiyasyonlarda, mabetlerde, tekkelerde gizlilik içinde öğretilen ve dürüst olanlara söylenen bilgileri açıkça ortaya koyan bu Büyük **TEKNİKLERİ** sunarız ●

P.K. 1157'den **ÖDEMELİ İSTEYİNİZ**

Yolları Aydınlatan MEŞALELER

Feridun TEPEKÖY

İnsanlar yeryüzüne nereden ve ne zaman gelmişlerdir? Âdemle Havva hikâyeleri neyi sembolize ediyor? Yoksa gerçeği olduğu gibi mi aksettirmektedir? Darwin'in herkese bilinen tabii istifa (seleksiyon) ya dayanan tekâmül teorisine göre insanlar, adları olan maymunlardan nasıl ve ne zaman ayrılmışlardır?

Tarihin, antropoloji ve hattâ jeolojinin yaptığı incelemeler, bizi bu konuda hangi uzak mazinin derinliklerine kadar götürebilmiştir? İlk insan, insanlık tatbikatına ne vakit ve nerede başlamıştır? Bu soruların cevaplanması oldukça zordur. Ayrıca konumuz, bu soruların incelenmesi de değildir. Ancak nereden geldiğimizi ve bizi nelere kadar ulaştıracak imkânlara sahip olduğumuzu, düşündürmesi bakımından hatırlanmasında fayda vardır. Radyo aktif karbon metoduna dayanan yaş tayinleri, insanlığın, dünya üzerinde binlerce senelik bu mazisinin bulunduğunu bize gösteriyor. Ayrıca Çhörc Ward gibi araştırmacının iddialarına göre de yetmiş bin yıla varan medeniyetlerin mevcut olduğu anlaşılacaktır. Mu medeniyeti, Atlantis Kit'ası hakkındaki iddialar, bu mevzuda tipik örneklerdir. Şu hale göre, insanlık, taş ve mağra devrinin de ötelere uzanan bir maziye sahip bulunuyor? Bir de tufanlardan bahsedilmektedir. Bunların manası nedir? Sembolik midir? Yoksa bir gerçeği anlatmaktadır? Bütün bu dumanların arkasında bir ateşin bulunduğunu kabul edecek olursak, insanlığın devreler boyunca, en ihtiyar dünya yüzeyinde, helezonlar çizerek yükselen toplumsal bir enkarnasyonlar zinni içinde tekâmül etmekte olduğu neticesini çıkarmamız, akla yatkın gelmeyecek midir?

Evet, fertlerin, özel enkarnasyonları yanında belki de toplumların tepyekün enkarnasyonlar da söz konusudur. Spektülas-yona kaçmadan bu konuyu, incelenmek üzere araştırmacılara bırakalım.



İnsanın, gerek ferdi ve gerekse toplumsal gayretleriyle, ama sadece bu gayretleriyle ilerlemesi ve ruhsal gelişmesini sağlayabilmesi mümkün görülüyor. İnsanların, kendilerine ilham verecek, yolunu aydınlatacak nitelikte bir takım ruhsal güçlerin yardımlarına ihtiyacı vardır. Tarihsel incelemeler, sosyolojik ve psikolojik araştırmalar, bize bu hususta müşahade ve olaylara dayalı ip uçları verebilir. Nitekim, tarihsel incelemeler, her seviyedeki insan topluluğunun gelişmesi ve yönetiminde, o topluluğun ihtiyacına ve anlayış kapasitesine hitap eden liderlerin, bütyüköllerin, sihirbazların, ahlâkçıların, filozofların, din adamlarının, azizlerin ve peygamberlerin ortaya çıkmış olduklarını bize göstermektedir. Bugünün toplumsal hayatı ve insanın eriştiği ruhsal seviye ise: akla mağlûp, tecrübe ve müşahadeye dayanan bir yolda yürümeği, kendisine, yolunu aydınlatan bir rehber olmasını seçmiş bulunuyor.

Bizler, pek tabii olmak, insanlık macerasının oynanmakta olduğu arenanın bize yakın kesimleri hakkında —o da pek kesin olmamak üzere— bazı fikirlere sahibiz. Daha evvelki perdelere de benzer tarzda bir gelişmenin mevcut olduğunu bir dereceye kadar düşünebiliriz, hepsi bu kadar.

Klân toplumlarını idare eden liderler, sihirbazlar ve onları yöneten ruhsal güçler, gelişe gelişe, sezgilerin ve ilhamların kuv-

vetlenmesine, insanın irade hissiyeti ve vicdan sezgisinin daha belirli ve güçlü hale gelmesine vesile olmuştur.

Böyle bir seviyeye düşen insan, edindiği bilgisi ve hürriyetinin, omuzlarına yüklediği mes'uliyetini kullanmağa başlayacaktır. Tabii, böyle bir insanın yoluna ışık tutacak bilgiler de buna göre hem şumulenecek ve hem de daha asık ve daha seçik olacaktır. Firavunlar, Konfiçyüsler, Tao'lar, Budhalar, Musalar, İsalalar ve Muhammetler, imanlarını bu meşakkatli yoluna ışık tutmuş, onları uyarmış olan bedenli vazifelilerdi.

Bizzat kendi hayatlarıyla, gösterdikleri mucizelerle ve öğretmeğe çalıştıkları prensiplerle tekâmül yolunun belirli noktalarına birer meş'ale dikmişlerdir. Bu meş'aleler, insanlığın ihtiyaç duyduğu sürece yanacak ve yolları aydınlatmağa devam edecektir.



Yirminci asrın insanlığı artık, bu yollarda ömürler tüketmek bahasına, yeni bir merhalenin eşğine ulaşmış görünüyor. Belki de bu merhale dünya üzerinde toplumsal hayatın yeni bir enkarnasyona hazırlanmasında ilk adımları şeklinde düşünülebilir. Pek tabii olarak böyle bir devrede bir muhasebe ve bir sentezin yapılması, mevcut bilgilerin gerçek manâlarının araştırılması durumu ve ihtiyacı ortaya çıkacaktır. Gene hatırlamamız gerekecektir ki, daha evvelce de olduğu gibi, yeni bir meş'alenin insanlığın bir defa daha yoluna ışık tutması gerekecek ve ona yolunu, daha emin adımlarla daha kolaylıkla yürümesi için yardımcı olması icabedecektir.

İşte bu ihtiyaç ve zaruret, yirminci asır insanlığının hak kazandığı bilgilerin, bir küll olarak ona aktarılması vazifesini zorunlu kalmış ve evvelce dikilmiş meş'ale-

lere, bir yenisinin daha dikilmesini gerektirmiştir.

Altmış iki yıllık hayatı boyunca sadece böyle bir vazifenin ifası için çalışmış ve tutuşturduğu meş'aleyle imanlığın yoluna daha ileri merhalelere kadar aydınlatacak olan bir vazifeli bu dünyaya bedenli olarak gelmiş ve üzerine aldığı vazifeyi yerine getirmiştir.

Gerisinde, hayatı boyunca her an aşılamağa çalıştığı vazife aşkı, dürüstlük, samimiyet, bilgili tatbikat, disiplinli ve hummalı bir çalışma iştiyakı bırakmış olan bu yüce varlık, bu dünyada, yaşamış, vazifesini tam olarak yapmış ve dünyadan ayrılmıştır. İnsanlara sevginin gerçek yönünü, ebedi hayatın gerçek manâsına, beden ve bedenlenmenin zarureti öğretmeğe çalışmış olan bu büyük, vazifeli varlığı insanlık, Bedri Ruhselman ismiyle tanıyacaktır.

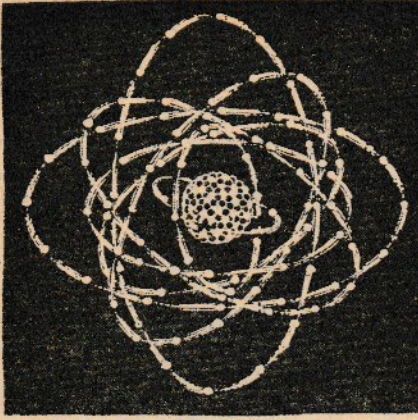
Ama aslında isim önemli değildir. Yolu aydınlatacak olan meş'alenin dikilmiş olması ve insanlığın bu meş'aleden faydalanıp yürüebilmesi önemlidir.

Ölümüne tekaddüm eden aylarda dünyaya gelişinin asıl amili olarak yaptığı hummalı çalışmasıyla, ruhsal yük bir plândan aldığı ruhsal tebligatı derleyerek meydana getirdiği kitapta, insanlığın hak kazanacağı ve ihtiyacını duyacağı bilgilerin, açık ve seçik olarak gösterilmiş olduğunu sezinlemekteyiz.

İnsanlık zamanı geldiğinde bu kitabın önderliğinden faydalanmağa başlayacaktır.

İnsanlığın ruhsal gidisinde, ona rehberlik edecek olan bu açık ve seçik bilgilerin, ruhsal yüce bir plânın yönetiminde derlenerek, insanların istifadelerine sunulması vazifesiyle dünyaya gelmiş bulunan yüce varlığa şükran borçluyuz. Huzurunda derin bir sevgi ve saygıyla eğilmekten başka elimizden ne gelebilir ki?

RUH ve MADDE Abonenizi Yenileyiniz



ÇAĞDAŞ FİZİKTE KARŞIT MADDE

Sumru SEMİZOĞLU

ATOM ve EVRENİ

İlk atom düşüncesi, İsa'dan önce 500 - 250 yılları arasında Hind'e gelişen NYAYA ve VEİS'SESHİKA adlı iki ortadoks felsefi öğretide görülür. Örneğin, VEİS'SESHİKA adlı felsefi öğretinin kurucusu, «Atomları Yutan» sözcüğü anlamında ki KANADA adı ile tanınır.

İsa'dan önce 460 - 370 yıllarında İonia'lı filozof DEMOKRİTOS'un atom (Bölünemeyen) hakkındaki düşünceleri şu sözcükleri içinde toplanmış: «Atomlar yapıcı birler, hepsi cisimseldir, birbirlerinden yalnız biçimleri, boşluk içindeki yerleri ve düzenlenişleri, büyüklükleri, ağırlık ve hafiflikleri bakımından ayrılırlar,» Tarihi kayıtlara göre, uzun yolculuklara çıkmış bir filozof DEMOTRİTOS. Örneğin, Yunanistan'dan başka, Mısır'ı, Anadolu'yu, İran'ı ve Hind'i dolaşmış. İlkçağın bu büyük tabiat araştırmacısından fikir kaynağı belki Veis'seshika Sutra'ları, kim bilir, belki de Mısır'ın sır dolu Papirüsleri...

İsa'dan sonra 1804 yıllarında bir İngiliz fizikçisi J. DALTON, maddenin bölünemeyen en küçük yapı taşı düşüncesini ilk kez bilimsel olarak ifade edecek ve ilk atom modelini çizecekti.

Yüzyılımız başından itibaren fiziğe giren kavramlar J. DALTON'un atom modelini değiştirecek, BOHR ve RUTHER-

FORD'un güneş sistemi şeklindeki atom modeli 1913 yılında kabul edilecekti. Yeni modelde, ortada yoğun çekirdek, etrafında değişik yörüngelerde dönen elektronlar var sayılıyordu. Bu model, de PROGLIE'nin 1924 yılında öne sürdüğü dalga denklemine kadar fizikte ki yerini muhafaza etti. L. de BROGLIE ile fiziğe giren yeni atom modelinde; merkezde yoğun bir çekirdek ve bu çekirdeğin etrafında bir alan içerisinde hareket eden elektron dalgalarının varlığı kabul ediliyordu.

Nihayet, 1932 ve 1966 yıllarında atom çekirdeği hakkında geliştirilen yeni varsayımlarla bu kez atom çekirdeği yeni bir çehreye bürünüyor ve atom modeli gündümüzdeki şeklini alıyordu...

Prof. Gerald L. Wick, «Elementary Particles» (Elementer Tanecikler) adlı yapıtının Giriş'inde şöyle diyor. «Fiziğin lisanı matematiktir. Bu nedenle matematiksiz yapılan fizik anlatımlar çok dikkatli olmalıdır.» Sayın Profesör sözlerinde gerçekten çok haklı, çağdaş fiziğin en güçlü sorununa eğildiğimiz bu yazımızda matematik formüllerden uzak anlatımlar ve yorumlar yapacağız. Belki bu da giderek lisanımızı, tanımlarımızı ağırlaştıracaktır. Fakat bu yazıdaki amaç çağdaş fiziği sizlere en kolay ve anlaşılır sözcüklerle ifade edebilmektir. Yazar tüm konu boyunca

bir hata yapmaksızın konuyu sizlere anlatabilir bir lisanla izaha çalışacaktır...

Doğa'daki maddesel varlık, bugüne kadar bulunan 104 elementten ve bunların çeşitli bileşimlerinden meydana gelmiştir. Herhangi bir kimyasal yol ile bölünemeyen elementlerin en küçük parçasına ATOM denir. Atomlar hemen hemen tüm kütleleri merkezde yığılı ve aşırı derecede yoğun birer çekirdekle, bunların etrafında değişik yörüngelerde dolaşan eksi elektrik yüklü taneciklerden meydana gelirler. Atom'un ana yapısını teşkil eden taneciklerle, atom'un parçalanışından sonra meydana gelen diğer çeşitli tanecikler çağdaş fizik'de «ELEMENTER TANECİKLER» adı altında toplanırlar. Günümüzde bilinen elementer taneciklerin sayısı ise karşılıklı ile birlikte 90'ı aşmıştır.

Atom'un ağırlık merkezi olarak kabul edilen çekirdeği, iki ayrı elementer tanecikten oluşur. Bunlar, artı yüke sahip olan PROTON ve yüksüz olan NÖTRON'dur. Çekirdeğin etrafında değişik yörüngelerde dönen, eksi yüklü tanecikler ise ELEKTRON adı altında tanımlanır. Bir atom'da daima Proton ile Elektron sayıları birbirine eşit olmasına karşın, Nötron sayısı değişebilir. Çekirdekdeki Nötron sayısı değişimleri ise giderek «izotoplar'ın» varlığına sebep olur. Bir elementin izotopu dediğimizde, Elektron ve Proton sayıları aynı fakat Nötron sayısı farklı atomlardan meydana gelmiş element aklımıza gelecektir. İzotoplar kararsız çekirdekler olup Radyoaktivite'nin nedeni oldukları gibi, günümüzde de «Nükleer Kimya'nın» araştırma konusu teşkil etmektedirler.

Bugün bir atom elektrik yükü bakımından nötr olarak kabul edilmektedir. Bunun nedeni ise, bir atomda daima eksi elektrik yüklü Elektron'lar ile artı elektrik yüklü Protonların sayıca birbirine eşit olmasıdır...

1960 yıllarında iki İngiliz fizikçisi ilginç bir varsayım ortaya atmışlardı: «Elektrik Evren'i» adı altındaki varsayımın savunucusu R. A. Lyttleton ve H. Bondi şöyle diyorlardı: »Evren'de devamlı olarak artan bir artı elektrik yükü vardır. Bu ar-

tık yük atom'daki Proton ile Elektron arasındaki yük farkından doğmaktadır. Çünkü atom çekirdeğindeki proton ile yörüngedeki elektron atom'u teşkil için birleşirken aralarındaki yük farkı evrene dağılmakta ve bu da giderek Galaksi Kaçışı adı verilen olaya sebep olmaktadır.» Konu üzerine eğilerek derin araştırmalara giren devrin fizikçileri bir yıl sonra 1961'de bir Elektron ile Proton arasındaki yük farkının nazarı itibara alınamayacak kadar küçük olduğunu belirtecekler ve evrende böyle bir artı yükün olamayacağını ispat ederek bu varsayımı çürüteceklerdi.

Çekirdek içinde Proton ile birlikte bulunan nötr elektrik yüklü, yani yüksüz, tanecik olan Nötron bu özelliği nedeniyle durdurulmadan madde içerisinde uzun yollar alabilir. Günümüzde çeşitli reaktörlerde hızlandırılmış Nötronlar'la çekirdek bölünmeleri sağlanarak, değişik nükleer reaksiyonlar incelenmektedir.

Japon fizikçisi H. YUKAWA'nın 1935 yılındaki sorusu şu idi: «Çekirdek yapısını Protonlar ve Nötronlar teşkil etmektedirler. Nötronlar yüksüz parçacıklardır, onları bir kenara bırakalım, fakat protonlar artı yüklü olup çekirdek içinde bulunan bu aynı yüklerin biri birilerini iterek çekirdeği parçalamaları gerekirken neden böyle olmuyor?». H. Yukawa, Protonların dağılmasını önleyen bu özel çekim kuvvetinin nedeni olarak Protonlar'la Nötronlar arasındaki bazı partiküllerin varlığını öne sürdü. Çekirdek içinde bulunan ve NÜKLEER GÜÇ adı verilen bu çekirdek kuvvetinin yaratıcısı MEZON adlı partiküldü... Sonraları Kozmik Işınlarda üzerinde yapılan araştırmalarla Mezonlar, Pİ Mezon ve MÜ Mezon olarak ayrıldılar. Pİ Mezonlar saniyenin milyarda yirmibeşi kadar bir zaman içerisinde parçalanarak MÜ Mezonu verirler. Saniyenin milyonda ikisi kadar bir zaman aralığında parçalanarak MÜ Mezon ise, kararlı partikül olan Elektron'u meydana getirir.

1931'de Avustralya'lı fizikçi W. Pauli, NÖTRİNO adlı bir partikülün varlığını teorik olarak öne sürdü. Kütlesiz ve yüksüz (Devamı sayfa 27'de)

● Ve, ruhsal kapasitesine uygun ihtiyaçları yönünde şartlandırılmış olarak bedenlenen insana, kaldırabileceğinden ağır yük yüklenmez. ●

MEHMET SANÇAR

Herkes Her An Denenir

HER OLAY, İDRAKİMİZ DERECESİNDE NORMALDİR :

Çevremizde olup bitenleri ve bu olaylara, uzaktan ve yakından karıştırılanları, bir sipiritüalist gözüyle gözlersek (yani, müşahade etmeğe çalışırsak), derinlemesine inip çıkabildiğimiz sürecimiz üzerinde çok ilginç, çok anlamlı maksatlar yakalayabiliriz.

Dünyamız bir büyük okul; biz dünyalılar da bu çok sınıflı ve çok büyük okulun, çeşitli sınıflarında, çeşitli öğrencileriz...

Ruhsal evrimi için yeryüzünde bedenlenen (enkarne olan) varlığın, dünyayı bir okul olarak kabulünden olağan (tabii) bir hal olamaz. Eğitim ve öğretim, beşikten mezara; ezelden ebediyete kadardır...

Arzımızın birer öğrencisi olan bizlerin, her zaman, her an denenmeye (imtihana) tâbi tutulmamız da, öğrenciliğimiz kadar normaldir.

Olaylarımızın, maksat ve esasını kavrayabilecek idrak seviyesine yükselebildiğimiz taktirde ise, olağanüstülük arzeden hiç bir olayın mevcut bulunmadığı apaçık görülebiliriz.

Olağanüstülük, bizim, bilgi ve idrak kısırlığımızdan dolayıdır. Örneğin, Afrika'daki ilkel bir kaç insana göre, bizim teknik ilerliliğimiz her olay ve aracı, onlar için nasıl olağanüstüyse; onlar için nasıl mucizeyse; bizler için de daha ileri vasıflı olaylar aynıdır...

Şunu demek istiyoruz: Biz insanlar için normal üstü olaylar neyse; felâket saydı-

ğımız olaylarımız da odur. Meseleyi, çözüp kavrayabildiğimiz anda, ortada, ne aklımızın eremediği bir olağanüstülük ve ne bir felâket kalır. Çünkü birisi, bir yüksek noktaya tırmanabilmemizi; diğeri, önümüzdeki —yolumuzdaki— büyük engeli aşabilmemizi ister...

ÇEVREMİZDE OLUP BİTENLER :

Çevremiz, kaybedip kazananlar ve ikisi arasında bocalayanlarla doludur. İkisi arasında bocalayanlar; ne câmiye, ne kiliseye ve ne de havraya yâr olamaz misali, ömürlerini, bir hiç için harcaıyıp giderler; fakat çıkış kapısını bulmak için, pek geç de kalmış bulunsalar, dönüş ümidinden yoksun sayılmazlar...

Kaybeden ve kazananların, kaybettikleriyle kazandıklarının değeri, şüphesiz ki, evrimleri yönünden önemlidir.

Örneğin, kayıp bilgiyse, önemli; ruhsal bilgiyse, daha da önemli; fakat değeri parayla ölçülen bir şeyse, bu kayıp bir milyar da, bin milyar da olsa, önemsizdir. Çünkü, evren ve evrim kanunları muvacehesinde, biri ruhsal varlığımızda kalıcı (bâki); diğeri gidici (fâni)'dir...

Çevremizdekilerden sıvrılmış gözükene iki tipi ele alalım: Biri maddî yönden, diğeri manevî yönden sıvrılmış bulunsun

Milyarlara sahip olanın dünyevî kıymeti ne kadar yüksek sayılırsa sayılsın; bu gelip geçici milyarların gerisinde ve ilerisinde sağlam bilgiye dayanan ve kendini aşan bir iyi niyet ve kendi dışına taşan hayırlı bir maksat (diğergâmca bir gaye)

yoksa, bütün çabalar boşunadır. Esasen bu şartlar dışında kalan çabalarda meşrûluk da bulabilmek imkânsızdır...

Bilinçli bilgisiyyle, içi ve dışı aydınlık insanın bütün çabaları, birer kalıcı kazançtır: Verir ve alır... Ne verebildiyse hepsi, yine sonunda, faiziyle kendinde —ruhunda— kalır...

Maddî veya manevî yönden yoksul olanlarla; bu iki yoksul arasında kalanlar, dünya insanlığını teşkil etmekte; iki sıvrılmış uç arasındaki çoğunluk bizleriz. Maddî ve manevî yönden sıvrilebilmişler ise, pek azınlıktadır...

Olaylarımızı, bu bilgilerle değerlendirmeye çalışırsak: birinin tuttuğu altın olurken, hattâ daha gayretli diğersinin tuttuğunun neden bakır veya teneke olduğunu anlayabilmemiz, ruhsal evrim denenmelerine her an tâbî biz insanlar için daha kolay olur düşüncesindeyiz

KİMİN TUTTUĞU ALTIN, KİMİN TUTTUĞU TENEKE OLUR :

Hepimizin yakinen bildiği bazı kimseler vardır... Örneğin, böyle iki insan biliriz ki, daha az çaba sarfeden, «Yürü ya kuluma!» rûhanîyetiyle ilerler, gider... Daha çok çaba gösteren ise, «Vermeyince Mâbut, neylesin Mahmut!» şanssızlığı içerisinde kıvranıp durur!...

Hattâ biri çalar, cırpar; çaldıkça da ihya olur; sanki yardım görüp mala, mülke gark olur!...

Diğeri, beş kuruş balsa yolda, karşılığında beş lira yitirir; beş kuruş çalsa, kendini, beş yıl hapisteye yatırır!...

Günlük yaşantımızda —nasıl tutarsa tutsun— tuttuğu altın olanlarla; birazcık eğri tutsa, elindeki bakır teneke olanları her zaman müşahede edebiliriz.

Neden bu böyle olmaktadır? Şans deriz, kader deriz ama, bu yuvarlak sözcüklerin gizledikleri, taşıdıkları gerçekler nedir?

KİMİ VARLA, KİMİ YOKLA SINANIR :

Dünyamız bir büyük okul; bizler de bu okulun öğrencileriyiz, dedik. Öğrenci ise,

her uygun fırsatta imtihan olunan, sorguya çekilen, denen, sınanan kimse demektir. Şüphesiz ki, sınav soruları da —yani, karşına çıkarılan olayları da— o öğrencinin sınıfına, yani bilgilerine göre olacaktır elbet. Hiç bir kimse kapasitesinin üstünde bir yükü asla ezilmeyecektir. Dünyamızda bunun dışına çıkanlara hemen bizler de karşı çıkarız... Fakat evren kanunları, İLÂHÎ ADÂLETE uygun çalışırlar; karşı çıkmamıza imkân bırakmazlar..

Dünyadaki bu bedenlenişinin gayesinde o ferdin varlıklı olması varsa, yani mala-mülke garkolarak yaşayacaksa; o insan için bu ana şartın tahakkuku mukadderdir. Sınavlarını, bu varlıklı olmanın temini ve kullanma şekillerine göre verecek demektir bu.

Meşrû yolları dener ve zorlarsa, kazancı iki yönlüdür: Bilinçli iyi niyetli kendini aşar ve hayra koşarak dışına taşar...

Gayri meşrû yolları kolay bulup, zoruna tercih ederse, dünyadaki kazançları ne olursa olsun, ruhsal varlığı yönünden kayıptadır; kayıp üzerine kayıp eklemiş olur...

Dünyadaki ruhsal evrimi servetle ilgili olmayan ferdin, gayri meşrû kazanç tama, servet hırsı, o fert için mutlaka aşılması gereken engel niteliğindedir. Bu ters yola düştükçe o fert, bu aşılması şart olan engelin engellik vasıfları artırılır... İdraki daha da gecikirse, felâket olup karşısına dikilir!... Ve beterin beteri, o varlığın önünde, başını niçin vurup parçaladığını idrak edinceye kadar büyüyen bir engel olmakta devam edip durur... Ömrü bitse de peşini bırakmaz!...

KİMİN ÖNDE, KİMİN SONDA YÜRÜDÜĞÜ, BU BEDEN İÇİNDE BİLİNEMEZ :

Binbir türden olaylarımız içinden seçtiğimiz şu iki basit örneğin bize anlatması gerekenler şunlardır :

Yeryüzündeki yaşayış, itibar, mevki ve onuruyla, hattâ üstün bilgisiyyle bir kıymetmiş gibi gözükken insanın, ruhsal evrimi

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

bakımından sonuncu olabilmesi de bir gerçektir. Üzerine tükürmeğe tenezzül bile etmediğimiz, yerlerde sürünen, zavallı görünüşlü bir kimsenin ise, ruhen birinci, ruhen en önde, ruhen çok üstün bir varlık olabilmesi de bir gerçektir...

Hazreti İSA'nın, İNCİL'inde: «Ashında, öbür âlemde, bu dünyadaki birinciler sonuncu, sonuncular da birinci olacaklardır.» sözleriyle kastettikleri bu anlamdadır.

Dünyadaki şartlandırılmış hallerimize bakarak, kimin ileride, kimin geride olduğuna kimse hüküm veremez.

Hükümlendirdiğimiz gibi hükümlendirilmememiz için de, böyle peşin hükümlere düşmememiz gerekir. Çünkü bu kabil hükümlerimiz, karşılıklı dolma yiyen iki körün birbiri hakkındaki hüküm verişlerine benzer.

Ruhsal kapasitemizin tümüyle dünyada değiliz. Yüzde doksan, hattâ yüzde doksanbeş gibi büyük bir kısmı karartılmış; bu defaki dünyaya dönüşümüzün şartlandırılmasına yetecek kadarı ile —yüzde beş gibi çok küçük bir kısmı serbest bırakılmış bir halde— bedenlendirilmişizdir.

Çok büyük bir yüzdesi kendimizce daht bilinmeyen bizi, bir başkası —bilhassa ruhen— nasıl değerlendirip hükümlendirebilir ki!...

HER AN DENENİR ve de SINANIRIZ :

Küçük deneme ve de sınanmalardan, çoğunluğumuz habersiz yaşarız. Ancak büyük zorlanmalar sonucu, yine de pek azımız düşünürüz gereğince!...

Şunu bir daha belirtelim ki, hiç bir kimsene, kaldırılabileceğinden ağır yük yüklenemez. İnememiz, isyanımız boşunadır. Çıkar yol, yükü sırtımızdan atmağa çalışıp ıstıraplarımızı daha da artırmak değil; taşıyamayacak kudrette olsam, bu yük sırtıma yüklenmezdi, diye kabullenip; şükürle taşıma gücünü gösterebilmektir. Bu gücünü ortaya çıkarmayı başaran insana, müteakip benzeri yükler ağır da gelmez ve liyakat kazanınca bir daha yüklenmez de...

Maddi ve manevî bilgilerle nasıplendi-

rilmış insanın, elbetteki imtihanları da çok zor ve ağır olacaktır. Öğretilenler oranında denemek, öğretilere uygun sınanmak, o kulun kaderidir...

Halk dilinde bir söz vardır: Tanrı, sevdiği kuluna ıstırap verir, diye. Göncünün, en sağlam, en güvendiği gönünü yere çalması gibi...

Ashında, Tanrı gözünde iltimas kazanmış bir kimse yoktur. Herkes rüçhaniyetini, müsbet veya menfi yollardaki liyakatleriyle kazanır... Ve bu kazandıklarıyla ileride veya geridedir...

Yeryüzündeki imtihan öğretilerimizin çoğu; geçmiş hayatlarımızdan gelmedir. Örneğin, bir çocuğun kör, bir diğersinin sağır, dilsiz ve daha bir başkasının kötürüm doğmasının nedeni, geçmiş hayatlarında gizlidir. Adâletsizlik yok; bilâkis tam bir adâlet vardır...

Serbest bırakılan bilgilerimizle, bu ömrümüzde edindiklerimizden her an sorumluyuz.

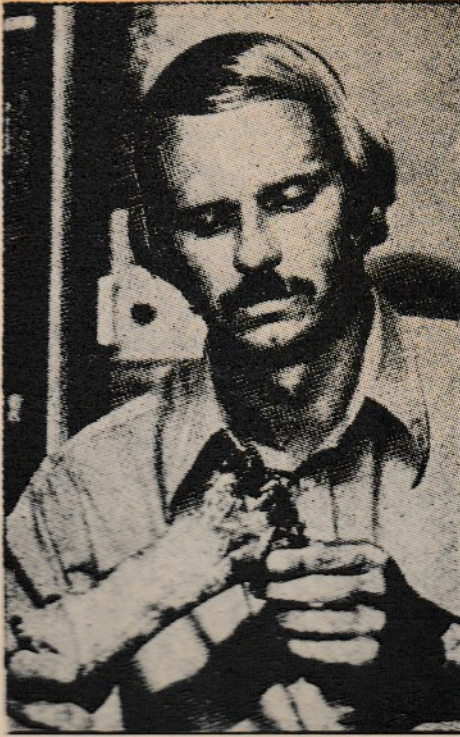
Yeryüzü okulunun öğrencileri bizlerin, ara karne notlarımızı, ara sualleri; sınıf geçmelerimizi ise, büyük sınavlarımızı tayin eder.

Örneğin, bir kimse, hissiyle, akli ve vicdanı arasında bocalıyorsa, vicdan sesinin daha açığa çıkabilmesi için, ettiklerine uygun bir problemle denenir o fert. Hissî, seviyesi icabı, haz vererek çeker. Vicdanı, alçak ve yüksek iki periyot arasında olduğundan, iter. Hazzın geçici, ıstırapın kalıcı olduğunu idrak edebilirse kazandı demektir...

Rikkatle yürütmesini öğrenememiş insanın sık sık tökezleyeceği muhakkaktır. Gerçi bu rikkatli seviye, çok üstün bir seviyedir ama, dünyada bulunuşumuzun gâyesi de buraya doğrudur; unutmamak gerek...

Yürüyüşümüz böylesine yüksekten olmasa da, fikir ve fiillerimizden sorumlu olduğumuzu, ara-sıra da olsa, idrak ile müsbet notlar almamız dahi, şu cehalet hercümerci içerisinde elde edilen çok ciddi bir kazançtır...

Ne mutlu o insana ki, düşüncesini fiiline, fiilini düşüncesine imtihan ettirir!...



Dr. Jeffrey BADA

İÇSEL SAAT

Fosillerin yaşını anlamak için bilim adamları karbon-14 metodundan yararlanırlar. «Normal» karbonun bu radyo aktif izotopu, muntazam bir ritimle hayvan ve bitki fosillerinde yavaş yavaş kaybolur: ne kadar eski olursa olsun fosilde bu izotop gene de vardır. Böylece 50 bin, 90 bin sene eskilere kadar gidilir.

Zaman içinde çok daha gerilere gitmek için başka bir tarih bulma metodu gerekiyordu ki bu da potasyum / argon 40 metoduydu. Ama bu hakikaten ancak bir milyon sene öteyi gösterecek kadar emniyetliydi.

— Karbon ile potasyum saati arasında,

o halde, 900.000 seneden daha fazla bir boşluk vardı. Özellikle pek ilgi çekici bir devrede atalarımız gelişimleri yapmışlardı.

Bu esrareniz zaman boşluğu, Scripps (Kaliforniya) Okyanus Bilim Kurumu'na mensup Dr. Jeffrey BADA'nın bir buluşu sayesinde yakınlarda dolduruldu.

Organik kimya uzmanı olan Dr. Bada iyi bilinen garip bir olaydan hareket ediyor. Bazı canlı madde molekülleri asimetrik (bakışsız) bir yapıdadır: moleküller «sağ» ya da «sol» şekilleri olarak mevcut olabiliyorlar. Tıpkı iki eldiven gibi. Böyle bir maddeden polarize bir ışık demeti geçirilince polarizasyon düzlemi sağa ya da sola doğru dönmektedir.

Gerçekte, bu ikil durum sadece laboratuarda meydana getirilen moleküllerde tezahür ediyor. Bilinmeyen bir sebepten, canlı varlıklar, ancak «sol» moleküller imal ediyorlar. Ama ölü hayvan ve bitgilerdeki bu moleküller yavaş ve düzenli olarak «sağ» moleküller haline geçmektedirler. Moleküllerin fosildeki miktarı zamanla orantılı olmaktadır ve polarimetreyle ölçülmeside kolaydır.

Yeni metod, nazari olarak birkaç milyon seneyi hesabetmeye, ve özellikle 900.000 senelik esrareniz devrenin anlaşılmasına izin veriyor.

KESİN DENEME : Doğu Afrika'da, Olduvai boğazında bulunup getirilen bir insan kemiği üzerinde Bada'nın saati ile yapılan araştırma, bunun 135.000 senelik olduğunu göstermiştir. Kemiği bulan Dr. Louis Leakey'in jeolojik endikasyonlara dayanan rakamı ile bu rakam birbirini tutuyordu.

FARELERİN ŞARKISI

İki fare ihtirasla sevişiyorlardı. Dişinin kulakları titriyordu. Mutlu erkek uzun uzun içini çekti, yere uzandı ve uyuya kaldı. Dişi fare böyle durup kalmak istemiyordu. Ama görünmeyen bir engel eşinin tekrar harekete geçmesini yasaklıyordu.

Bu engelin yapısını Rutgers (New Jersey) Üniversitesinden Lysette Geyer ile Ronald Barfield yakınlarda keşfettiler. Me-sele şuydu :

(Devamı sayfa 37'de)

(Geçen sayıdan devam)

YIRTICI DIŞI

Saldırganlık muhatabını ürktütecek yerde, genellikle, onun gayretini artırır. Bu döğüşgenlik cinsel senaryoya uymaktadır. Erkek dışıyı tam tâbi kılmak, hareket-sizleştirmek, ona kabil olduğu kadar daha fazla nüfuz etmek istemektedir. (Bazı örümceklerin tatbik ettikleri manyetik paslar, uyuşturdu bir maddenin kullanılışı, dişinin bağlanması; bazı yuvarlak ağızlı balıkların vahşi, öldürücü öptüşleri, bazı yumuşakçaların stylet darbeleri, kurbağagillerden bazılarının göğüslerini parçalamaları ile sonuçlanan sarılışmaları.) Dişide bu haller nadir olup genellikle yiyicilik şeklini alır, (Mant'larında: peygamber devesi ve bazı örümceklerdeki gibi.) Görülen bu yamyamlık dişideki ALICILIK fonksiyonunun aşırı gelişmesinden ibarettir. Bunun daha az vahşice şekillerini tohumun veya spermatophore'un ağzından alınmasında görebiliriz. Bütün bu aşırılıklar ve daha bir çokları (cinsel yeknasaklığı önlemek için yapılan poz çeşitleri, kollektif azgınlıklar, nehir salyangozlarının cinsel zincirleri) insanların hikâyelerinde de görülür.

Bir çok folklor hikâyelerinde atalardan gelen yırtıcı kadın teması işlenmiştir. **Erotizmin bulguları doğaldır.** Gerçekte, bundan şüphe ediliyordu. Bunlar da sonsuz farklılıklar ve hayatın keşif kudretini taşırlar. Aşkın hayvanca bir şey olduğunu, güzelliğinin de buradan geldiğini iddia edenler vardır. Sadece bundan çıkarılan sonuç yanlıştır. Beşeri aşk hayvansal olduğu kadar akılsaldır da... Daima birini öldürmesiye bağlar. Fayda bu yaklaşmanın ortaya çıkışında (yani hayvansal olan bir şeyin yüceltilmesinde) dir. Hayvandan insana geçen biyolojik bir devamlılığın yanında, insanda hayvanda olan, zihinsel olana doğru PSİŞİK bir devamlılık görülür. Gerçekten de en adı anlamıyla erotizmin bütün unsurları mevcuttur. Yani arzuyu uyandırmak veya şiddetlendirmek için gerekli olan reçetelerin yekünü. Bir cinsten kahredici işaretler gitmekte, çağrışımlarla

Erseliklik Ve Tekâmül

Susanne LILAR'dan,

Suat TAHSUĞ

(Plânet Dergisi)



bazı objeleri veya cinsel manyağın cinsiyet mekanizmasını tayin etmektedir. Otomatik olarak kas kasılmalarını, trans'i, ipnoz ve katelepsiyl, meydana getirmektedir.

Bununla beraber bu merasimler, belli bir hayvan türü için değişmez kalmaktadır. Bunlar türe özel olup, asla bireyin fantezisinden gelmemektedir.

GERÇEK AYIP VE KUSUR

Yalnızca insanın doğal keşifler repertuarından kendi hoşuna giden ve onu uyartan seçme gücü vardır. Cinsiyetin en çeşitli anlamlarını isteğince ortaya koyabilir,

onları zihninde canlandırıp tahayyül edebilir. Ve işte bu noktada sapıklıklar başlar Sapıklık bu tahayyülün ardarda kullanılmasında, kötüye kullanılmasındadır. Zira bazılarını zevke gömen bazılarını «sınırların karıştırılmasına» götüren aynı reçetelerdir.

Psikolog Baudouin: «Zıtlar psikolojisinden bir şey anlayabilmek için iç güdülere kadar inmek gereklidir», demektedir. Karşılık olarak, cinsel iç güdüyü anlamak ve sekslerin antagonizmi ile aşk arasındaki zahiri karşılığı çözebilmek için zıtlar psikolojisine baş vurmamak gerekir. Hatta şiddet içinde bile aşkın ancak daha gösterişli olarak kendini doğrulamaktan başka bir şey aramadığı bilinirse, birçok bilinmez noktalar çözülebilir. Bir anlamda zıt kutuplar arasındaki ayrılığı daha da arttıran sapıklıklar için de aynı şeyin varid olduğu söylenemez mi? Yüksek ve alçak, bayağı ve yüce, zevk ve elem gibi? Bu soru bazılarını derin şekilde ahlaksızcasına, kimilerine de teselli verici gelecektir. Bu —insanların mezhep veya mizacına göre— zıtları bağdaşamaz veya birbirinden ayırmaması güdülerinden biri gelmektedir. Ahlakçılar, bize sapıklıklar psikolojisinin daha az yaralayıcı olabileceğini ve aşkın, ancak da olsa, ruhsal tohumu geliştirmeye gayret göstermesi gerektiğini söylemektedirler. Fakat, insansı aşkın evriminin ruh ve bilgi istikametinde olduğunu tahmin edebilmek için hayli konuştuk.

TEORİNİN ÖZETİ

Bilimle olan bu kısa karşılaştırmadan öğrendiğimiz, iki ayrı cinse ait özelliklerin, birleşme bile, birbirinden farksız bulunduğu bir halin zorunlu olarak önceden geldiği ve sonraki safhalarda farklılaşmasının cinslerin yeniden birleşmesi eğilimi ile birlikte yürüdüğüdür. Cinselliğin doğal, hattâ otomatik bir tarzda düzeltilmeğe çalıştığı bir sapma olarak izahı, çoğalma fonksiyonunu çok daha büyük bir fizik hatta metafizik kanun lehine ikinci plâna düşürmektedirler. Hayatın gelişmeğe, yayılmağa, çoğalmağa doğru olan bir meylin yanında, canlı ve cansız maddede belki de ortak olan, erimek, yeniden guruplaşmak, eski haline dönmek, ilkel durumu-

na kavuşmak, birliğe ulaşmak yolunda olan tamamlayıcı bir eğilim de dikkatimizi gitkiye daha fazla çekmektedir.

Cinslerin birbirini çekimi, çifte verilen o ayırımın telâfisi, «ikilik» aşk'la giderme şansı, bu geriye dönüşün veya Freud'un pek yerinde bir benzetisiyle bu «esnekliğin» tarzlarından ancak biri olabilir. «Aşkın amacı, seksi yenmek yerine ona daha az eğilmektir.» Bununla beraber, bu fikir cinsiyetten mahrum olan aşk'ları mahkûm ederek cinsiyeti gereksitmektedir. Cinsel aşkın yorumuna bir biçim veren hormonların keşfidir. Bu salgular sadece fizikle moral, bedenle ruh, madde ile ruh arasında (kesinlikle ikili düalist her iddiayı yıkarak) bir devamlılık ipotezine bir dayanak teşkil etmekle kalmamakta, fakat hormonlarla tayin edilen cinsiyetin kararsız karakterli, bazı türlerde, besin ve ısı gibi faktörlere tâbi olarak birbirlerine dönüşüm kabiliyetleri, cinsiyeti geçici bir denge, buna karşılık cinslerin farksızlığını, çeşitli cinslerin lehine değişebildiği esaslan bir dengelenme olarak kabule zorlamaktadır. Hiç şüphe yok ki bu geniş görüş açıları erselliklik (hüsnalık, androgyne) esatirini pek güzel bir şekilde doğrulamaktadır.

Hintlileri Şivaist öğretimini hatırlamamak elden gelmiyor: «Cinslerin birliği tek realitedir; onların ayrı ayrı bağımsız varoluşları sadece bir hayaldir.»

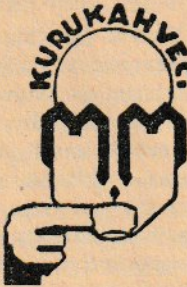
Cinselliğin erkek ve dişinin kuvvet alanları arasındaki gizli bir çatışmanın sonucu olarak temsil «iki kutupluluktur». Şu ve bu kutup üzerinde kutuplaşmamız, tabiatımızın ikileşme katsayısını göstermektedir. Bundan su sonuç çıkar ki aşırı cinsel tabiatlar, süper-dişil, süper-erkek'ler aşkda cinsiyete daha sıkı bir şekilde uyanlar; cinselliğin hakimiyeti altında, iç güdünün otomatizmasına tâbi bulunurlar. Fakat erselik tabiatlar cinsel içgüdünün sadece hareket ettirici ve bahane olduğu zihinsel gelişmelere daha uygundur. Ortaya atılmaması gereken nice problemler var! Cinsiyet hakkında esası olan gerçekler henüz söylenmemiştir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ÖİNSİYET VE SİR

Görüldüğü gibi diğer düşünce disiplin-
lerinde kimya'ya verilen önem aşkın çekici-
liliğin azaltacak yerde, kuvvetlendirmiştir.
Bir formüle irca edilebilmek için aşk bü-
tün esrarından sıyrılmamıştır. Bizim için,
özellikle, sır kavramı üzerinde düşünmek
gereklidir. Gerekli, yaklaşılmaz, yasak sır-
ları, resmî dinlerin yasak (tabu) sırları
yerine (yaklaşmak gereken sırlar) kaim
olmaktadır. Yaklaşmak kelimesi ihtiyat,
saygı, tevazü fikirlerini kapsar; tekâmül-
lün basit bir anlamda anlaşılan akılcılığın
aleyhine olduğunu gösterir. Bu (yaklaş-
ma'nın) en güzel örneğini bugünkü bilim
yapmaktadır. Her şeyi açıkladığını arsız-
ca iddia eden bilimcilik yerine, modern
bilim «açıklanamazın» hakkını teslim et-
mektedir. Özellikle, yarım yüzyıldan beri
cinsiyet esrarının genişliğinin farkındadır.
Başka alanlarda olduğu gibi, biyolojide de,
bilginler bilinmezlikleri aydınlattıkça daha
derin, daha karmaşık ve daha yeni bilin-

mezliklerle karşılaşmaktadırlar. Bu gittik-
çe ilerleyen, fakat asla son olmayan «per-
desi açılma» niteliği eski inisiyasyonların
aşamalarına karşı olmaktadır. Kendisine
yaklaştıkça, esrar kabuklarından soyul-
makta, fakat gittikçe daha göz kamaştırıcı
hale gelmektedir. En sonunda niteleneme-
yen, tanımlanamayan bir şey karşısında
bulunulmaktadır. Einstein insan müdri-
sinin âlemi anlayabildiğini görerek sevin-
iyor, bundan da, bir gün daha ilerilerini an-
layacağını düşünerek seviniyordu. En so-
nunda, her kritik yaklaşma aynı yere çık-
maktadır. Kutsal kitapların sözünü ettiği
bu SON tanınabilir; belki söz konusu in-
sanlığın kurtuluşudur. Bu, «anlaşılabiline-
nin» en son hududu, sınırır. Fakat aşkın
olduğu gibi ilmin yolu üzerinde - anlaşıl-
bilirin ötesinde bir safha olsa gerektir. Ye-
ni aşkın özelliği, cinsiyet üzerinde derin
bir BİLGİ ile beraber onun esasla ilgili bu-
lunan sırrı üzerinde bir ŞUURLANMA ola-
caktır.



Tasls tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- **EMİNÖNÜ TAHMİS,**
- **BEYOĞLU BALIKPAZARI ve**
- **KADIKÖY ÇARŞISI**

Sara ve Felçlerde Sebebi Beyinde midir?

Dr. Gültekin CAYMAZ
Fizik Tedavi Uzmanı

Epilepsi (sara) ve felçlerde hastalık sebebi beyinde midir, yoksa başka bir yerde midir diye düşünmemizi gerektiren bir çok sebep vardır. Ve eğer sebep beyinde değil ise, o zaman tedavide çok büyük değişiklikler yapmak gerekecektir.

Çocuk felci hastalığında poliomyelit virüsünün omur iliğin içindeki bazı hücreleri (bu boyuna hücrelerini) hasta ederek felce sebep olduğunu biliyoruz. Çeşitli kaza olarak bel kemiğinin yaralanması sonucu olarak da hastanın kol ve bacaklarında birinci veya ikinci nöron hastalığı tipinde felçler oluşmaktadır.

Sebebi bilinmiyor denen bazı hastalıklarda omur iliğindeki maddi değişiklikler olmakta ve felçler ortaya çıkmaktadır.

Beyin damarlarının tıkanması veya kanaması halinde, hemipleji denen tek taraf- lı veya iki taraf- lı felçler görülür. Bunlar- da bazan hasta konuşamaz hale gelir.

Hastada konuşma bozukluğunun olma- sı arızanın beyinde olduğuna bir delil diye kabul edilir. Çünkü beyindeki bazı mer- kezlerin yaralanması halinde konuşma kaybolduğu için, konuşma yeteneği kaybo- lan herkeste, o merkezlerde arıza olduğu iddia edilir.

Beyindeki tümörler ve iltihaplar da felce sebep olabilirler.

EPİLEPSİDE DURUM

Epilepsi hastalığı değişik şekillerde olabilir. Büyük nöbet denen şekillerde, has- ta bayılır. Yerde çırpırır. Ağızdan köpük- ler çıkarken dilini ısırabilir. Altını ıslatıp

kakasını yapabilir. Bu sırada nöbetin şid- detinden dolayı veya bayılma sırasındaki bir kaza ile ölebilir.

Küçük nöbetlerde ise hasta yere düş- mez. Sadece ne yaptığını hatırlamaz. Veya bazı tuhaf hareketleri kendi iradesi dışın- da yapar. Bunlara tik denebilir.

Epilepside de sebep yüzyıllardanberi beyindedir diye kabul edilmiştir. Çünkü şuur ve hareket beyinle ilgilidir diye kabul edilir ve şuurun kaybolması, anormal ha- reketlerin görülmesi, beyin hastalığına bir delildir diye iddia edilir. Bu iddiayı ispat etmek için epilepsili olup da ölen kimsele- rin beyinleri incelenmiştir. Fakat hastala- rın % 95'inde hiç bir arıza bulunamamış- tır. Hastaların % 95'inde hiç bir şey bu- lunamadığı halde batı tıbbi hâlâ iddia eder ki, sebep beyindedir. Derler ki, beynin elek- trosu çekilince, elektro ensefalo grafide (EEG de) anormal dalgaların görülmesi bunu ispat eden bir delildir. O halde hasta- lık beyindedir. Öyleyse bir beyin ameliya- tı ile iyileştirin şu hastaları deseniz, hayır derler. Epileptik hastaların % 5'inde be- yinde maddi arıza vardır ve onlardan baş- kası ameliyatla iyileşemez. Hastaya ver- dikleri ilaçlar beyni uyuşturan, aptallık ve- ren, unutkanlık doğuran ilaçlardır. Buna rağmen hastalar ilaç aldıkları sırada bazan

(*) Bu yazı 15/Aralık/1972 Cuma günü Atatürk Sanatoryumu Doktorlarına okunmuştur.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

gene büyük nöbetler geçirirler. Küçük nöbetler ise çoğu zaman ilâca rağmen devam eder. Bazı çocuk hastalar bundan dolayı çok sınırlı olurlar. Çünkü diğer çocuklar kendileri ile deli diye alay ederler. Hasta büyüyünce ise durumundan dolayı sürekli üzüntü içindedir. İlaçlar kendisini unutkan ve aptal yapmıştır. Bu sırada gelecek bir nöbet anında kazara ölmek korkusu içinde yaşarlar.

Bizim 1968 yılındanberi yaptığımız tedavilerle iyileşen saralı ve felçli bazı hastalarımız oldu. Bunları doktorlara ve basına gösterdik. Doktorların şiddetli tepkisi ile karşılaştık. Olamaz dediler ve yukarıdaki ifadelerin tekrar edildiğini duyduk. Halbuki A.B.D.'de 5 yıl kadar süren ve Üniversite hastahanelerinde yaptığımız ihtisas çalışmaları sırasında bu konuları zaten ayrıntıları ile öğrenmiş ve tutarsız noktaları farketmiştik. Batı tıbbının unuttuğu gerçek şudur ki, tıp sanat olduktan başka, bir bilim olma savaşını da sürdürmektedir. Tıp, her bilim gibi gözlem ve deneye dayanmak zorundadır. Tıp teorileri ve iddiaları bu gözlem ve deneylere dayanmak zorundadırlar. Teoriler ve iddialar herhangi bir deney veya gözleme zıt olamazlar. Yani herhangi bir gözlem veya deney eski inançlarla, iddialarla, teorilerle izah edilemez ise o zaman eski teorileri bırakmak gerekir. Bu gerçek, bilimsel çalışmanın en temel kuralıdır.

Biz deneysel olarak 1968 denberi birçok hastada gösterdik ki sara hastalığı olan kimselerin bel kemiğini tedavi ederek hastalığı iyileştirmek mümkündür.

FELÇLERDE DURUM

Konuşma yeteneği kaybolmuş felçlilerde de hastalık sebebi beyindedir diye iddia edildiği halde, gene belkemiğini tedavi ederek biz hastaların iyileşmesini sağladık. İyileşen bu hastaları hastahanelerde doktorlara gösterdik. Tıp kongrelerinde ve konferanslarda ilgililere anlattık ve bulgularımızı yayınladık.

Hastaların iyileşmesini sağlamak ve göstermek biliminin temeli olan deney ve gözlemdir. Bunlar, eski teorilerin yanlışlığını ispat etmektedirler. Bu iyileşmede

hangi sebeplerin rol oynadığını biz şimdi teorik olarak da açıklayacak durumdayız. Fakat böyle bir açıklama yapılması da, bilim adamları deney ve gözlemleri kabul etmek zorundadırlar. Deney ve gözlemleri görmezlikten gelmek bilim adamının tutumu değildir.

OMUR İLİK ve BEYİN BİR BÜTÜNDÜR

Bel kemiğindeki zedelenmeler, kaynakmalar ve komşu kaslardaki spazmalar, belkemiği içinde bulunan omur iliğinin kan dolaşımını ve elektrik düzenini bozar. Bu ise omur ilikle beraber merkez sinir sistemini meydana getiren beynin elektriksel düzenini bozar ve onun normal çalışmasını engeller. Böylece beynin elektriksel durumunu gösteren E.E.G. de anormal dalgalar görülür. Anormal dalgalar beyin hasta olduğunu değil, beyne gelen elektrik akımının düzensiz olduğunu gösterir.

KASLARDAKİ SPAZM DOLAŞIMI BOZAR

Beynin çalışmasını etkileyen diğer bir faktör de beyin kan dolaşımının bozulmasıdır.

Beyindeki damar tıkanmalarının ve kanamalarının sebebi çoğu zaman beynin içindeki bir arıza olmayıp, kafanın dışındaki, boyundaki ve diğer kaslardaki spazmdir. Boyun, ense, sırt ve göğüs kaslarındaki sıkışmalar, sertlikler, kendi içlerinden geçen damarları sıkıştırarak beyinden çıkan kan damarlarında tıkanmaya ve kanamaya sebep olurlar. Bu durumda sebep, beyinde olmayıp, çevrededir. Çevre kaslarının fizik tedavilerle yumuşatılması beyin kan dolaşımını düzenler ve iyileşmeyi sağlar. Bu çeşit tedavi ile iyileşmiş hastalarımıza ait bilgiler tıp kongrelerinde anlatılmıştır (2 ve 6).

Saralı olan veya felç olup konuşamayan 5 hastada bu düşüncelere göre yapılan tedavilerle tam bir şifa sağlandı. Bunlardan iki tanesi 8 Aralık 1972 Cuma günü Atatürk Sanatoryumu doktorlarına gösterildi (1. ve 2. ci hasta) 3. cü ve 4. cü hastalar 15 Aralık 1972 günü gösterildi. 5. ci hasta ise doktorlara 13 Haziran 1968 tari-

hinde gösterilmiştir. Ayrıntılı bilgi aşağıda verilecektir.

Bütün bu hastaların iyileşmesini sağlayan tedaviler sadece bele ve bel kemikğine yapılmıştır. Mevcut sara hali, felç ve konuşamama hali beyne bağlıdır diye batı tıbbına göre iddia edildiği halde, hastalar beyne hiç bir tedavi yapılmaksızın iyileşmişlerdir. Çünkü akupunktur bilimine göre beynin çalışması tamamen belkemikğine ve çevreye bağlıdır. Çevreden beyne elektrik uyarılarının gelmesi önlenirse, beyin normal şekilde çalışmaz. Bunu ispat eden bir çok deney batıda da yapılmış ise de, batılı hekimlerin çoğu henüz durumun farkında değildirler ve gerçekte batı tıbbi ile doğu tıbbi arasında artık bir zıtlık kalmış değildir? (1-2-3-4-5-6-7-8).

BEŞ HASTA İLE İLGİLİ AYRINTILI BİLGİ

1. ci hasta: T.C. Erkek, Doğum yeri: Adana, Yaş: 3 Dr. Mustafa Çetiner tarafından tedavi ediliyor. Fizik tedaviye gelişti 31/8/1972 dedir. Kayıt No. 234 Hacettepe Tıp Fakültesinden Menengoensefalit Tb. teşhisi ile Atatürk Sanatoryumuna gönderilmiş. Etze geldiğinde konuşamıyor, yürüyemiyor ve oturamıyordu. Önceden konuşurmuş ve yürürmüş. 8.12.1972 günü doktorların gördüğü gibi yürüyor ve konuşuyordu.

2. ci hasta: S. U. Kız, Doğum yeri: Sivas, Koyulhisar kazası, Kadife köyü. Yaş 11. Babası halen o köyün muhtarı. Çocuk altı aylıkken kucaktan düşmüş ve o zamandanberi hergün 1-2 defa büyük sara nöbeti geçirmekte, ayrıca günde 30-40 defa küçük nöbetler geçirmekte imiş. Köydeki çocuklar kendisi ile deli diye alay ederlermiş. Yalnız bir yere gidince nöbet sırasında bir yere başını çarparak veya suya düşerek ölmekten korkarmış. 26.10.1971 günü 71/5025 kayıt sayısı ile Hacettepe Tıp Fakültesinde çekilen E.E.G.'de beyinde epilepsi doğuran odakların bulunduğu anlaşılmıştır. Verilen ilaçlar nöbetleri geçirmemiş. 22.11.1972 günü Atatürk Sanatoryumunu Fizik Tedavi servisinde 352 kayıt sayısı ile tedaviye alınmıştır. Çekilen 12506 sayılı bel filminde 5. ci lomber omur-

da spina bifida bulunmuştur. Ayrıca sol sacroiliac oynak da yerinde değil. Oynak manipülasyonla yerine getirildi. Ultrason ve masaj yapıldı. Üçüncü gün bir büyük nöbet daha geçirdi ve bir daha hiç büyük nöbet geçirmedi. 15. ci gün sonunca küçük nöbetler de tamamen kayboldu. Artık bana kimse deli demeyecek dedi. Şimdi okula gidip okuma öğrenebilirim dedi.

3. cü hasta: K. K. Erkek, Doğum yeri: Çorum, Yaş 2, fakat 1 yaşındaki çocuk büyüklüğünde. Atatürk Sanatoryumunda menengoensefalit Tb. teşhisi ile Dr. Mustafa Çetiner tarafından tedavi ediliyor. Önceden yürür ve konuşurmuş. Şimdi oturamıyor, yürüyemiyor ve konuşamıyor. Solda spastik hemipleji var. Fizik tedaviye geliş tarihi ve No. 24/10/1972, No. 318. Belkemikği boyunca ultrason yapıldı ve akupunktura göre belkemikğinden elektrik akımı geçirildi yani pozitif kutup enseye koyuldu, negatif kutup ise önce bele ve sonra bacaklara. Çocuk bugün anne baba diyor ve oturup oynayabiliyor.

4. cü hasta A. N. Ç. Kadın, Doğum yeri: Sivas, yaş 31. 4 yıldanberi kendiliğinden bayılır ve bir süre sonra ayılır. Çarpınma olmazmış. Altını ıslatmazmış. Söyleneni duyar fakat cevap veremezmiş. Atatürk Sanatoryumunda muayene tarihi 30/4/1968, kayıt No. 107 F.T. Beldeki sacroiliac oynaklarda kayma bulundu. Kayma manipülasyonla yerine getirildi. Akupunktur tedavisi yapıldı. Bayılmalar kayboldu. Sonra gene başladı. 11 ay önce 6 Ocak 1972 günü Hacettepe Hastahanesinde bel ağrısı için bel fitiği ameliyatı olmuş. O zamandanberi bir daha hiç bayılma olmamış.

5. ci hasta: L. M. Kadın, 40 yaşında. Muayene tarihi 2 Haziran 1968. Beş yıldanberi sağ kol ve bacakta, yüzün sağ tarafında ve belin sağ tarafında epileptik nöbetler, çarpınma nöbetleri geçirmekte imiş. Nöbetlerden aylarca önce bir defa başının üstüne düşmüş. Bir yıl önce bir çocuk daha doğurmuş ve nöbetler artmış. Vücudun sağ tarafında hemiparezi var. Bel sağa eğilmiş. Belde ve bacakta ağrı var. Sağ

(Devamı sayfa 26'da)

Gayesine Ulaşan Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman

SUAT TAHSUĞ

İnsanları kendi anlayışlarımıza göre değerlendirmek adetimizdir. Bir biyografinin verdiği kısır malûmat ile onları izah etmeye çalışmamız, bir bakıma onları değil onlar hakkında kendi anlayış ve değer hükümlerimizi ortaya koymaktır. Elbetteki her insan, belli bir tarihteki belli bir memleketin, bir sosyal çevrenin mahsulü olup, kendi his ve fikir hayatının bir neticesi olan davranışları ile, bunların vüs'ati nisbetinde, arzın tarihi dediğimiz hayattında yani tarihi tekâmülde bir yer işgal eder. Bundan sonra o, kendi kendisinin olmaktan çıkarak onu çeşitli vasıtalarla tetkik eden fertlerin hayatına girer ve âdeta yaşama-larına iştirak eder. Bu, çeşitli his ve fikir yapıları ,realiteler) içinde yaşayan biz insanların, bize değişik gelen ve sempitize olabildiğimiz tesirlerle hız alıp ilerleme (tekâmül) kabiliyetimizden ileri gelmektedir. Burada, bizim anlayış durumumuz çok önemli olmakla beraber, ilgili fert yaşayışının sübjektiflikten (yani kendine görelikten) çıkıp başkalarının anlaşılır bir açıklık ve kesinliğe (objektifliğe) varması ön plânda gelir. İnsanlar yine bahis konusu ferdi kendi realiteleri içinde anlayacaklardır. Ancak, realiteler ilerleyip yükseldikçe bir vüs'at ve şümül kazanmakta, mahallî ve tarihf olmaktan çıkmaktadır. Adeta zaman ve mekânı aşmaktadır: Herkesin, her zaman mahî olmaya doğru gitmektedir. Tabiat kanunları da böyle değil midir? Biz her kim olursak olalım, her ne hissederseniz edelim, yağmur hepimiz için yağmakta, güneş hepimiz için doğmaktadır.

Bedri Ruhselman'ı incelerken bir sürü menfi hadise ile karşılaşmaktayız; şöyle ki: Doktordur; keşfi yoktur. Musikîşinas-tır; ne bir bestesi ne de virtüozluğunu belirtir bir izi vardır. Spiritüalist ve Metapsiçikçidir; ama hiç bir zaman spektaküler

(herkesin her zaman anlayabileceği) orijinal tecrübeleri olan bir mücerrip olmamıştır. O ayrıca bir nazariyeci ve filozof da olmamıştır.

O halde BEDRİ RUHSELMAN Nedir?

Bizi doğru yola götürecektir ilk ip ucu bu kitaptadır. İlk bakışta bu kitap, daha çok ruhf alanda dünyada mevcut bilgilerin bir toplam özet ve izahı olarak görünmektedir. Dünyada Ruh ve Madde ikiliğinden bahs ettikten sonra tekâmül hadisesi üzerinde durmaktadır. Çeşitli insan ve varlık hayatları tekâmülün birer safhası olarak incelenmektedir.

Ruh ve Kâinat'ta, Bedri Ruhselman, dünyada yaşamakta olan biz bedenli insanların idrâklerinin hiçbir zaman üç buut realitesini aşamayacağı fikri üzerinde çok durmuştu. Evvelâ bu üç buut meselesini iyi anlamamız gerekmektedir. İlk tökez, bizim handesi (geometrik) anlayışımızdaki mücerretleştirme temayülümüzdür. Üç buudu, psikolojik - sosyal alana nakl edersek karşımıza, dünyanın belli bir devrinde (scene) belli bir bölgesinde (coğrafi) yaşayan insan ferdi karşımıza çıkmaktadır.

Bu ferdi, şahsî bir maceraya bağlayan husus, devrin ve bölgenin (ırk, millet, alle) dolayısıyla ferde âdeta bir empozisyonla kabul ettirilen his, fikir ve inançlar) zaruretleridir. Ve bunlar ekseriya, mahallî ve geçicidir. Yani bir zaman bir yerde muteber olan, başka bir zaman başka bir yerde muteber olamaz. Bu, kısa ferdi hayat için de böyledir. Çocuklukta, gençlikte, olgunlukta ve ihtiyarlıkta, âdeta aynı adam olmayışımız gibi. Buna kısaca realiteler diyoruz. İmdi, insanı insana, devri devre bağlayan nedir? Bu şekilde iki ayrı varlığı birbirine yaklaştırıp anlaşılmasını temin eden husus, geçici hissi maceraların

dışında, dolayısıyla zaman ve mekâna tabii olmayan bir unsurdur.

İnceleyici insan zihni, hususiyile batı ilim anlayışı, dış dünyadaki objelerin münasebetlerindeki devamlılık ve değişmezliği görerek tabiat kanunlarının mevcudiyetinin farkına vardı. Bunu biyolojik alana nakleden Charles Darwin bir «tekâmül» lafı ortaya çıkardı. Nihayet cemiyetlerin bilhassa ekonomiye bağlı yaşayışlarının tetkiki, aynı tekâmülün sosyal alanda da var olduğu fikrini ilham etti.

Ancak, arzın fizik, biyolojik ve sosyal yaşayışı içindeki fert psikolojisini bir türlü yerine oturtamamaktayız. İnsanı ya bütün bu saydıklarımızdan müstakil mücerret ve âdeta mutlak ve değişmez bir varlık olarak görmekte, ya da onun guurunu hiçe sayarak insan dediğimiz varlığı, fizik, biyolojik ve sosyal hayatın bir neticesi olarak mütalâa etmekteyiz. Bu durumda, bu gün, insan ıstırap çekmektedir. Ya incelemeyen yapıldığı tesirlerin otomatizması içinde âdeta hayvani bir hayat yaşayarak ilkel güdülerine sığınmakta, ya da elinde inanç sistemi olarak ne varsa —din, tarikat, ekol— ona sarılmaktadır. Fikri araştırmaya ve zihin çalışmasına, makûl objektif müşahedelere yer vermeyen bütün dogmatik sistemler, insanı bir ölüm ötesindeki, imana dayanan, mutlu hayat vadine sürükleyerek âdeta teselli etmektedirler.

Âdeta dördüncü buut dediğimiz, anlatığımız mânâda zaman ve mekân dışı, (insanı insana bağlayan unsur) diye tarif etmeye çalıştığımız şeyi nasıl bulacağız? Bu bir mânâda, doğrudan doğruya insanı alâkadar eden gerçekler, prensipler, kanunlardır. Kısaca, insanın ihtiyacı olan gerçek bilgilerdir ki, hangi pozisyonda olursak olalım, kendi kendimizi tanımaya imkân versin, muhitimizle olan ilişkilerimizi aydınlatsın, gerçek mazimizi ve gerçek istikbâlimizi bilmemize imkân vererek, mes'uliyetlerini omuzlarımıza alacağımız gerçek bir ahlaki bütünlüğe, davranış bütünlüğüne bizi götürsün. Bir mânâda artık kimseyi suçlamadan, mazeret aramadan, kendi fiil-

lerimizin ve bunların zaruri neticelerinin idrâki içinde olalım.

★★

Ruh ve kâinatta, aldığı tebliğler sırasında karşılaştığı en orijinal, en şaşırtıcı bir husus, karşılaşılan üstün varlıkların, bir mânâda «hamiler» diye adlandırılan varlıkların, araştırma içinde olan insanın aldangışlarına müsaade etmeleri keyfiyeti idi. Aynı şekilde, tevratta, tekvîn kitabında, Babil'de hep birbirini anlayan ve aynı gaye için çalışan insanların, Rab tarafından dillerinin karıştırılması, birbirlerini anlamaz hâle geldikten sonra dünyanın muhtelif yerlerine dağıtılması insanı şaşırtmaktadır. Kezâ, Rab, Hâbil ile Kâbil'den birinin takdimesini kabul ederek ötekini âdeta kıskançlığa ve neticede kâtillîğe sürükler.

İnsan tekâmülünü ve kanunlarını bilmediğimiz için biz «İyilik» mefhumunu da yanlış düşünüyoruz. İnsan olarak anlayış ve gerçek melekelerimizin gelişebilmesi, bazı şeyleri kitaplardan okuyarak ve duyarak öğrenmemizle kabil olmuyor. Nesiller boyunca, çeşitli maceraları bizzat yaşamamız gerekiyor. Ancak, bütün cahillik ve bunun neticesi olan ıstıraplarımız, cehtimizle kamçıyı ve mes'uliyetini bizzat yükleneneğimiz şuurlu fiillerimizin sahibi olmaya bizi sürükleyiyor. Gaddarlık gibi görünen bir davranış bu: İstırap ve şaşkınlık içinde bırakılıyor varlık. Ama niçin? Kendi eseri olan bir şeyi ortaya koyması için. İnsanlığa başkasının bir eseri olmaktan çıkıp kendi kendisinin eseri olmasının teklifindeki sevgi, sınırsız bir tekâmülün (insan) safhasındaki tezahürüdür.

Bedri Ruhselman, müteakip senelerde pek çok sayıda medyomlarla çalışarak, bu arada 1950 yılında «Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Cemiyeti» ni tesis ederek sırasıyla «Ruhlar Arasında», «Allah», «Medyomluk», «Mukadderat ve İcabat» isimli kitapları negrediyor.

Mukadderat ve İcabat isimli kitapta, çeşitli müstear (sembolik) isim sahibi varlığın verdiği tebliğler ve Bedri Ruhselman'ın izahları vardır. Determinizmaya

(Devamı sayfa 38'de)



Ölümden sonraki hayatı ispatlayan eskiden yapılmış tecrübelerden birisi Amerika'nın «Psychic» isimli mecmuasında tekrar anlatılmış ve fotoğraflar yayınlanmıştır.

Anlatıldığına göre medyum Franek Kluski aracılığı ile materyalize varlıkların balmumu kalıpları üzerinde ayak ve el izleri tesbit edilmiştir. Medyum birçok ilmi testlerde süje olarak kullanılmıştır. Bu testlerden en ustaca ve inafsızca olanlardan biri de 1920'de Paris Metapsişik Enstitüsünde yapılmıştır.

Bu denemenin amacı ruhsal varlıkların materyalize olup olamayacakları ve eğer olurlarsa, herhangi bir zemin üzerinde iz bırakıp bırakamayacakları hususlarını kapsıyordu.

Bu denemeleri o zamanlar Metapsişik Enstitüsünün başkanı olan Dr. Gustav Geley ile meşhur ruhsal araştırmacı ve Nobel ödülü kazanmış Prof. Charles Richet düzenlemişler ve araştırmanın amacını gerçekleştirmek amacıyla balmumu kalıplar hazırlamışlardı. Çalışmada kullandıkları iki kaptan birinin içine erimmiş parafinin

balmumu, diğerine de soğuk su doldurmuşlardı.

Medyum Kluski'ye materyalize varlığa, parafin üzerinde ayak ve el izlerini bırakmasını rica etmesini söylediler. Bunun için materyalize olan varlık ellerini önce soğuk suya sonra da balmumuna batıracaktı. Celse boyunca Kluski'nin bir elini C. Richet, diğer elini de G. Geley tutmuştu.

Işıklar karatılmıştı. Celse başladıktan sonra Kluski, materyalize varlığa, araştırmacıların önünde bulunan masaya yaklaşmasını, ön kolunu uzatmasını, ve sağ elini yumruk yapmasını sonra mümkün olduğu kadar çabuk bir şekilde demateryalize olmasını bildirdi. Materyalize varlık kendine söylenenleri yaptı ve birkaç saniye içinde tekrar gözden kayboldu. Celse sonunda ışıklar yakıldığı zaman, balmumu üzerinde tam bir sağ el izi vardı. Bu şekilde bir kaç tane daha (bir çocuğun el ve ayak izi de dahil olmak üzere) kapıp çıkarılmıştı.

Çıkarılan bedensiz varlıkların, daha doğrusu materyalize olmuş bedensiz varlıkların el kalıpları arasında sadece şahadet parmağı açılmış, sanki biryeri veya birşeyi işaret eder vaziyette duran bir el de vardı. Bütün bu eller, en ufak ayrıntılarına kadar mükemmel denecek kadar gü-

Dünyanın Elleri

zeldi, hatasızdı. Bu balmumu el kalıplarından bazıları alçılanarak, Paris Kalıp Firması uzmanlarından C. Gabrielli'ye inceletilmek üzere gönderildi. Adı geçen uzmanın verdiği rapora göre bu kalıpların, bu kadar detaylı olarak bilinen usullerce elde edilmeleri imkânsızdı.

C. Gabrielli raporunun bir yerinde, şöyle yazıyordu : «Bizler kalıp uzmanları olarak bu şekilde el kalıpları çıkarmayı çok denemişizdir. Fakat şimdiye kadar hiçbirinde muvaffak olmadık. Bu kalıpların nasıl meydana getirildikleri tamamen esrarengiz bir şeydir.» (Psychic News'dan)

Materyalizasyonlar

Aşağıda ayrıntılarını okuyacağınız materyalizasyon olayı geçtiğimiz Mayıs ayı başlarında İngiltere Spiritüalist Medyomlar Birliği yıllık toplantısı sırasında müşahade edilmiştir.

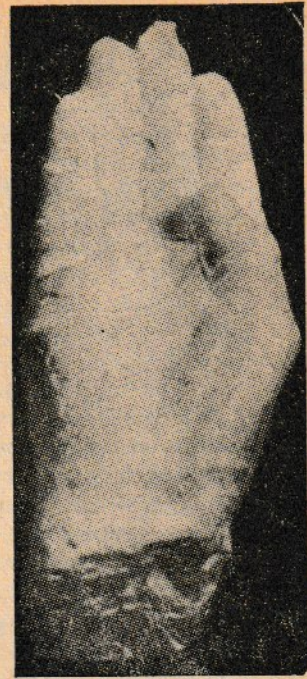
Essex, Stansted Hall'da Gordon Higginson 1972'de de fizik medyomluğun devam ettiğini göstermiştir. Medyomun bedeninden çıkan ekto plazma müşahitler tarafından elle tutulmuştur. Yine hazır bulunanların yakın akrabalarından spatyoma intikâl etmiş olanlar yapılan görüşmeler de ayrıca esaslı bir ruhsal irtibatın mevcudiyetine delil teşkil etmiştir.

Hazır bulunanlar arasında İngiltere Spiritüalist Medyomlar Birliği başkanı Eileen Roberts, Gordon'un burnundan, ağzından ve göbeğinden çıkan ekto plazmayı çeşitli pozisyonlarda elinde tutmuştur. Celse sırasında bir ara medyomdan çı-

kan ekto plazma beyaz bir tül halini alarak, şeffaflaşmış ve celse odasının, kirmızı ışığı altında hazır bulunanlar birbirlerini kolaylıkla görebilmişlerdir.

Medyomun rehber varlığı kabinin dışında ve medyomun yanında materyalize olarak hazır bulunanlar tarafından görülmüştür. Materyalize olan bir varlık az sonra, «Bana bakın aşağı gidiyorum.» demiş ve herkezin gözleri önünde, sanki üzerinde durduğu döşeme delinmişçesine yavaş yavaş aşağı doğru kaybolup gitmiştir. Bunu çok geçmeden aynı varlık, «İşte buradayım.» diyerek tekrar materyalize olmuştur.

Eileen kabinin solunda, onun kocası Stanley Garrod sağında oturmaktaydılar. Eileen rehberden ekto plazmayı perde gibi ileri uzatmış olduğu kolundan aşağı sarkıtmasını rica ettiği zaman enteresan birşey ol-



muştur: Burnundan ve ağzından ekto plazma çıkar vaziyette Gordon transtan çıkmış, yere düşerken Eileen'in sağ elini tutmuştu. Bu sırada ekto plazmaya dokunan Eileen onun kuru olduğunu söylemişti. İki parmağı arasında tutarken ince pamuk hissini verdiği ni sözlerine ilâve etmişti.

Sonra rehber, «Şimdi siz ekto plazmayı nasıl kuvvetlendirdiğimizi göstereyim.» dedi. Bu sırada Gordon'un burnundan ve ağzından uzun, kalın bir urgan gibi bir ekto plazma parçası uzamaya başladı. Kendi ağırlığı ile aşağı döşemeye doğru sarktı. Eileen'in eli ekto plazmaya karşı tutuldu. Eileen bunu şöyle anlattı: «Elim, ekto plazmaya karşı olmak üzere yerleşti» (Devamı sayfa 36'da)

Vücut İçinde Ruh Yoktur

P — Konuşun.

S — Geçen celsede bedensel benliğimiz ile yüksek benliğimiz arasındaki münasebetten başlangıç olarak bahsetmiştiniz. Ve konuya devam edeceğimizi buyurmuştu- nuz. Bu husustaki bilgilerinizi istirham ediyoruz.

P — Geçen sefer vermiş olduğumuz malûmatın özetini yapınız.

S — Bedensel benliğimiz ile yüksek benliğimiz arasında tefriki yapamadığımızı ve dolayısıyla yüksek benliğimizin yardım- larından yararlanamadığımızı, halbuki sıklığımız zaman istimdatta bulunmamız gereken en büyük yardımcımızın yüksek benliğimiz olduğunu belirtmiştiniz. Ve be- densel benliğimizi bir eldiven yüksek ben-liğimizin de bu eldiveni harekete geçiren bir canlı varlık, parmaklar olarak mütalâa etmiştiniz.

P — Evet. Yüksek benliğiniz hakiki varlığınızdır. Yüksek benlik çok şumüllü bir varlık olmak hasebiyle, ancak vasıflarının ve güçlerinin bir kısmını kaba mad- deye aktarabilir ve insan tarzında, bir be- denli varlık tarzında tezahür edebilir. Bu, üçyüzlü derecelik bir şuur alanının an- cak 25-30 derecelik dilimine tekabül eder. Böylece bütün kuvvet ve kudretiyle yük- sek benliğiniz, kainatın seyyal maddeleri içerisinde yüksek melekeleriyle beraber mevcudiyetini sürdürür.

Fakat beden bağlanmış yüksek benli-ğin bu kısmı kendinden öyle bir şahsiyet ayırımı içinde bulunur ki, bu ayrılmış şah- siyet asıl bağlı bulunduğu şahsiyetten bi-

haber kalır. O zaman sanki varlık, ikiye ayrılmış gibidir. Bir bedendeki, bir de onun dışındaki.

Yüksek benliğiniz bir kainat varlığı- dır. Halbuki bedenli siz, bir dünya varlığı- sunuz. Yüksek benliğiniz bir kainat varlığı olmakla büyük hareket serbestiyetine sa- hiptir. Dünya varlığı olan siz, hareket serbestiyeti olarak mahdut, bir hürriyete sahipsiniz. Yüksek benliğiniz, hür düşünc- yi, hür vicdanı ve buna paralel olarak öz bilgiyi sahip bir varlıktır. Halbuki sizin yeryüzündeki durumunuz malûm. Bir kim- se, bedenli varlık, daima kendi yüksek ben-liğinin kontrolü altındadır amma, bu kon- trolün nasıl, hangi şartlarda ve nereden yapıldığını hiç bilemez. Mamafih, insanlı-ğınızın bu günlük seviyesinde gayrı-suur olarak ifade ettiğiniz, özel bir hâlin, derin bir ruhiyatın, insanın fiziki ve psişik bü- tün fonksiyonlarına müessir olduğunu keş- fetmiştir. Şimdiki halde bu gayrı-suuri va- sırtayı yüksek benliğinizin irtibat noktası, gidiş noktası olarak kabul edebilirsiniz.

Evrensel bir şartlandırma içinde bulu- nan yüksek benlik bir nevi özbilgidir. Öyle bir öz bilgi ki, kendi varlığı hakkındaki, bütün sebep-netice zincirlerine vakıf ve aynı zamanda kainatın bütün kanun ve icaplarına mutî... Bu iki husus onun madde hakkındaki bilgisinin, madde üze- rindeki müessiriyet kudretinin inkişafına ait bulunan melekelerinin gelişmesini te- min etmek için enkarne olmasına mani de teşkil etmez.

Demekki yüksek benliğiniz, sadece

kendisine has bazı tecrübeleri edinmek, sentezleri yapmak için bedenlenmiyor. O, bedeni teşkil eden maddesel kütlelerin de tekâmülün temin etmek için enkarne olmuştur. Böyle maddî sistemleri yönetmenin egzersizlerini yapmaktadır. Bu noktaya dikkatinizi çekeriz. Yüksek benliğin bu derecede şümulü, derin, parlak özbilgiye sahip olmuş olmasına rağmen, bir beden mahbesi içerisinde bir takım talim ve terbiyeye muhtaç halde bulunmasının paradoksuna cevap bulursunuz.

Tekrar ediyoruz ki, varlık, yani yüksek varlığımız, beden içerisinde sadece tecrübelerini yapmakla kalmıyor, belki daha ziyade maddenin tekâmülünü temin ediyor. Ve özellikle madde sistemlerinin idaresini öğreniyor. Ve işte o derecede madde sistemini idare ediyor ve ona öyle bir seyyaliyet temin ediyor ki, yeryüzündeki bir varlık, meselâ insan varlığı, bu seyyaliyetin, bu inceliğin, nezahatin belirtisi olarak, zekice, şuurluca, duyguluca hareket etmeye başlıyor. Bunlar yüksek madde organizasyonunun gitgide salâbet kazanması, gitgide yüksek seviyeli madde toplulukları haline gelmesinden ötürüdür.

İnsan bedenini teşkil eden madde, sistemi, şuurlandırıyor. Beyin, bir şuurlandırılmış sistemdir. **Vücut içerisinde ruh yoktur.** Vücut, yüksek beninizin bir yüksek şua altında nevşünema bulma, gelişme ve şuurlanma yolunda olan bir madde sistemidir. O derecede inkişaf göstermektedir ki, bugün insan kendinden başka herhangi bir şeyin, realiteye malik olmadığını savunmaktadır.

Yüksek ben'ler için bu, maddeyi yönetmek ve maddeyi inkişaf ettirmek bakımından elde edilmiş olan epey yüksek bir realitedir. Büyük bir başarı sayılabilir.

Demek oluyor ki, bir insan, önce şuurlanma yolundadır; kendisi, maddede meknuz bulunan geliştirilmiş fonksiyonların bir neticesidir. Et-kemik vs.'den müteşekkil bu organik yapı, kendi çeperlerini ve kendi dokuları içerisinde birçok yetenekleri muhafaza etmektedir. Bu yeteneklerin geliştirilmesi için yüksek bir enerjiye muhtaçtır. Bu enerjiyi ona, enerjiyi bizatihi

malik, ve istihsal eden bir varlık verebilir. Kainattaki hiyerarşik sisteme göre, bunu bir ruhi varlık yapabildiği gibi, daha geril seviyelerde, sizdeki gibi bir yüksek benlik tarzında değil, bir umumî organizasyon tarzında da meydana getirmek kabildir. Meselâ bitkilerin ve hayvanların tekâmülünde böyle organizasyonlar hâkimdir.

İnsanın bu müşekkel halini ona temin eden yüksek benliği midir, yoksa organik yapının milyarlarca seneden beri elde etmiş olduğu melekelerin bir sonucu mudur? Evet müşekkel hâl, yani formasyonu, organik yapının milyonlarca seneden beri biriktirmiş olduğu melekelerinin bir sonucudur. Kafa gövdenin üstünde, bacaklar gövdenin altında. Kolların, gözlerin, kulakların yerli iç organların sıralanışı, organik yapının kendi melekelerinin kainat ahengine uygun olarak meydana getirmiş olduğu bir sistemdir. Bu noktaya da iyi dikkat ediniz.

Bu sistemden istifade edecek olan yüksek benlik, ayrıca maddeye kendine göre bir sivil vermeye çalışmak. Müşekkel halini elde etmiş olan organizma, organik yapı, ancak melekelerini inkişaf ettirdiği sürece daha müessir bir şekilde vasıtalık etmeye âmadedir. Öyleyse yüksek benliğin öncelikle yerine getirmesi icabeden husus, organizmanın melekelerini geliştirmektir. Bu da ancak yüksek benliğin organizmaya ayrı bir şahsiyet kazanmışçasına bağlanmasından meydana gelen bir tecrübe bütünü ile, bir hayat ile olur. Burnuna tıflenen nefes, yüksek benliğin organizmaya verdiği enerjidir. Yüksek benlik, Tanrı'nın; Kaadir-i Mutlak olan ve her yerde mevcut olan Tanrı'nın bir tohumudur. Bu tohum tıpkı Tanrısal Enerjiye benzeyen enerjili havidir. Diriltebilir, ihya edebilir. Yeniden kuraabilir. Yeniden çözebilir.

Şimdi maddî kainatınızın, her safhasında mevcut olan bütün varlıkların fizik varlıkları, bünye teşekkülâtı kendi ortamlarının içerisinde geçirmiş oldukları milyarlarca senelik tecrübenin sonunda hasıl olan yeteneklerin muhassalası bir şekli umumidir ve yüksek benlik bütün bu varlıkları inkişaf ettirmekle sorumlu ve vazil-

(Devamı sayfa 36'da)

RUHUN EVRİMİ

YÜKSELİŞİDİR

H. Egemen SARIKAYA

Başlangıcı olmıyan bir evrede yaratılan ruhumuz, madde ile ilk ilgilerinden edindiği bilgi ve deneye göre, maddenin giderek daha üstün formları ile ilgi kurmaya çalışır, daha çok bir madde parçasını harekete geçirir, onca, diğer ruhların hareketine geçirdiği madde ile ilgi kurar, deney bilgisi alır, verir; böylece gittikçe içinde saklı sensuz bilginin gerekli bölümlerinin yaşamak olayların da sindirimini sağlar. Madde ile birlikteliğinin boyutlarının çoğalması, ruhun daha üstün madde ile ilgi kurup, daha üstün karmaşık yapılar içinde evrimmesi demektir.

Ruh başlangıçsızlıktan sonsuzluğa değin genel yaşamı içinde, bir an bile ayrılmaksızın evrinir durumdadır. Bir yerden sonra, bir atomu biçimlendirip onu yönetebilecek çizgiye ulaşan ruh, atomluk yaşamlarının vereceği tüm görgü, bilgi, deneyi aldıktan sonra daha bir yetkin yaşamak evresine yükselecektir. Yine dikkat ediniz ki, bir ruhun evrim aracı olan yapının, yapı taşlarına bağlı, bağımsız ruhlar vardır, ve onlar yapıyı harekete geçiren yönetici ruhun yönetimi altında bağımsızdırlar. Yönetici ruh, taşlarını kullanacak ruhların bağımsızlıklarını gözeterek onlardan bir araya gelen yapıyı bir arada tutar ve o yapıyı harekete geçirerek hem kendini, hem yapı içindeki diğer ruhları evrindirecek (tekâmül ettirecek) yaşamak olayında bulunur. Bu ruhun beden yapısı içine, bağımsız tüm hareketleri, yönetici ruhun evrimine aykırı düşmeyip aksine katkıda bulunacak olan çizgideki ruhlar girebilir, ve bu tüm ruhların içlerinde buldukları bedenler açısından durumları için geçerli bir yasadır. Her ruhun yönetmeni olduğu beden daha büyük bir bed-

nin bir yapı taşıdır. Yaratılıştaki tüm ruhlar, kendilerinden (evrim düzeyi yönünden) daha üstün ruhların oluşturdukları yapılar, bedenler, sistemler, ve evrenler içinde bağımsız ve ilişkin evrimlerini sürdürürler. Bir ruh evrindikçe bedeninin içinde daha çok yapı taşı ve onca ruhun çoğalacağı, doğaldır. Baştanberi sözünü ettiğimiz ruh, artık bir molekülün yöneticisi olacaktır. Molekül yaşamlarında giderek ihtisas sahibi oldukça, onların daha karmaşık olanlarının yöneticiliğine yükselip ve sonra ilkel canlı yapıların yönetmenliğini elde edecektir. Gerçekte, varoluştaki canlı-cansız diye bir ayırım yoktur. İlkel tek hücreli ve sonra gelişkin tek hücrelik yaşamları ona birleşik hücreli bedenler içinde yaşama bilgisini verir olacaktır. Bir ruh, ortak özellikli yaşamlar bütünlüğü içinden, o bütünlüğün kendine vereceği tüm evrim değerlerini alıp sindirmeden ve kendini bu değerlere göre değiştirmeden o bütünlüğün yaşam sınırı içinden dışarı çıkamaz. Tanrısal yasadır bu.

Artık bitkisel yaşam evresine yükselen ruh bitkiler dünyasının gereken aile, cins ve türlerinde, gereken sayılarda ve dünyanın gereken yörelerinde yaşayıp bu bölümün yeterli evrim değerlerini aldıktan sonra böylece hayvanlık yaşamları bölümüne geçecektir. Bir bölümden diğerine geçebilmek için o bölümün tüm evrim yükseltisini almanın yanısıra, bölümün karmik bağımlılığından da kurtulmak gerekeceği bellidir. Bitkilik yaşamlarını da elde eden anlattığımız ruh, yukarıdaki kural ve yasalara bağlı olarak aynen hayvanlık bölümünü de aştıktan sonra, insanlık evresine yükselmiş olacaktır. Bir bitki veya hayvan, bedenlerini yöneten tek bir ruha sahip de-

gildirler. Aynı beden üzerinde bulunma «karmasında» olan ruhlar evrim ve yarasırlık (liyakat) düzeyleri oranınca bedenini yaşamı olayında bir tasarruf ve görev yüklü olarak bir araya gelip oluşturdular grup ile kendi bölümlerine özgü (bitki veya hayvan) bedenlerini yönetirler. İnsan bedeni içindeki organ ve hücreleri, insanın ruhundan aldığı buyruk ve uyarılara göre yöneten ruhlarda, belliki, hayvanlık bölümü yaşamları içinde olmalıdır.

Ruh, evrimi için girdiği her bölümün en ilkel düzeyli yaşamından başlayarak en üstün düzeyli yaşamına dek «o bölüm yaşamının» tüm yaşantılarını elde ettikten sonra bu bölümü aşmış ve o'nun bir üst düzeyindeki bölüme yükselmiş olur.

Kuşkusuz ruhun evrimi denilen bu yüksek olgunun, burada genel çizgilerini belirtmeğe çalışıyoruz. Değişik anlayış düzeyli okurların daha büyük bir bölümünün öncelik ile bilmesi, kavraması gerektiği biçimde veriyoruz bu yüksek oluşumu. Öte yandan, ruhun, insanlık evresine değin ki evriminin detaylarına dek bilinmesi, gerçekten yoğun bir akademik çalışmayı gerektirir ki bu çalışma sırasında yol gösterici ruhsal plânlardan bilgi almakta kesinlikle gereklidir. Bu gün bu çalışmalar yapılmakta, ruhsal plânlara gerektiğince ve gereksinince bilgiyi vermekteler, bu konular ile ilgili çalışma gruplarına. O gruplarda, izleyenlerin bildiği gibi, yeri ve zamanı geldikçe, eldeki tüm olanakları ile bilgi sunmaktalar. Ruhun bir bedenden ayrılıp yeni bir bedene geçmesine, onun bir yaşamı diyoruz. Bedene geçmek değil, kendine yeni bir beden kurması daha doğru olur. Beden için değiştirilir? Önce bedenini yıpranımı söz konusudur. Bedene bağlı ruhlarn evrim nedeni ile karmaları onları artık ayıracaktır. Değişik veya daha yetkin bir bedene geçilecektir. Yöre değiştireceklerdir. Bölümlerini açacaklardır... gibi daha sayısız nedenlerden ötürü beden değiştirme gereği vardır. Bakınız, maymunlar, insanlarda olduğu gibi tek bir yönetmen ruh tarafından değil de grup ruh denilen ruhlara grubu tarafından yönetilirler. Atamız olamazlar ve onlar nesil ola-

rak hiç bir zaman insanlaşamazlar. Hayvan içtepiller ile, insan ise kendini us ve kavram kıvraklığı ve çok yanlılığı (akıl ve zekâ) ile yönetirler.

İnsanlık döneminde ruh, bir çok yaşamlar geçirecek, daha etkin ve yetkin düzeylere ulaşacak ve evriminin bir döneminde insanlık plânında ruhsal âlemlerin isim veremediğimiz yüksek plânlarına oralarıda aşmak için ulaşacaktır. Bizim kavrayamayacağımız yüksekliklerdeki ve onların da kavrayamayacağı yüksekliklerdeki tüm ruhlara aynı esas üzerine kurulu evrim avrelerinden geçmişlerdir.

Yeryüzünde yaşayan tüm insanlar evrim düzeyleri yönünden, baştan sona, değişik ve iç içedirler. Her varlık kendi evrim çizgisinin gerektirdiği ortamda ve ilişkiler içinde bulunmak zorundadır. Şu evrensel yasayı hiç unutmuyacağız. Yaratılış içinde öz yapıları birbirlerine en uygun olanlar birlikte ve yakınlıktadırlar. Değişik öz yapılı bir maddeyi zorla dünya plânetine getiriniz ve onu bıraktığınız anda kendi yapısına uygun ortamına doğru hızla kaçacaktır. Yani o madde, göge, kendi dünyasına doğru düşecektir. Öyle ise ruh da seviyesine en uygun ortamın kaçınılmaz çekimine bağlıdır. Yaşayacağız, her eksikliğimizi gidermek için, acı ve sevinçler ile ve yeterince insanlık plânında.

İnsanlık plânında bir kaç kez yaşayıp spatyoma (spiritüalist dilde, dinlerin ahiret dediği ortama spatyoma denir) geçen ruhun durumunu inceliyelim. Yalnız şunu unutmuyalım «her bir yaşam olayından sonra spatyoma geçilir ve orada yeni bir yaşam program ve biçimi hazırlanır, böylece ruh, fizik ortamda bu programın uygulamasına geçer. Burada önemli bir şey belirtelim ki, insanlık düzeyine yeni yükselmiş bir ruh evrim çizgisine uygun bir toplum ve ilişkiler içinde olacaktır; ne varki, bu demek değildir ki sınıfı bir toplumun alt kesimlerinde yaşayanların tümü, üsttekilere göre düşük evrim düzeylidir. Asla bu çok yanlış düşünceyi benimsemiyeceğiz.» Dünyanın evrim çizgisi gereği, çok düşük evrim çizgili bir insanın, toplu-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

mun taa en üst noktasında bulunduğu gibi, oldukça yüksek evrim çizgili bir insan da, toplumun alt kesimlerinde, bazı nedenlerden ötürü, bulunabilir. Ne varki bu durum, konunun değişik bir açından yorumunu gerektirir, biz şimdilik bu noktaya değinmiyeceğiz. İnsan, tüm eksik yanlarını doğal olarak bir yaşam içinde tamamlayamaz. Öncelikle, gerekli eksikliklerin giderimi içindedir. Şimdi spatyomdaki bir ruh, geçmiş yaşamından edindiği karmaya en uygun bir yaşamı, kendi, kendine hazırlayacaktır. Bir ruh kendine nasıl bir dünya yaşamı ve ilişkileri hazırlarsa hazırlasın, bu proje hiç bir varlığın mukadderatını etkileyemez. Varlıklar ayrıcasız, toplum içindeki ilişkilerini, başlarına gelen ve gelecek her durumu kendileri hazırlar kendilerine. Karmadan kaçınılmaz, fakat değiştirilebilir. Ruh, spatyomda, kendine hazırladığı projenin yapısını aynen kurmayabilir dünyada. Bundan, gerekli değil ise, diğer varlıkların etkilenmesi söz konusu değildir. Her varlık kendi karmik yaşamını diğerlerinden yalıtmıştır.

Değişik toplumlar ve onların sınıflarında, değişik ülke ve onların yörelerinde bu dünyanın karmasını aşabilecek kadar ışıyan insan, artık kendi evrim düzeyinin yüksek dünyalarına ulaşacak ve kendi evrim merdiveninde bir adım daha yol almış

olacaktır.

Bir çocuk nasıl ailesinin koruyuculuğu altında büyüyor ise, her ruhta daha ergin ruhların koruyuculuğu altında evrim yolunda yürür. Her ruh için bu kural geçerlidir. Bu yardımdan yararlanma ölçüsü de bizim elimizdedir. Evrim için yapacağımız en temel ve öncül eylem bencillüğimizden fedakarlıktır. Eleştiri ve özleştirme bizi ve bütün içindeki bizi, gösterecek dışımızdan bize. Uygulama alanında elde edilmiş bilgi ve bilgelik, aşmamızı sağlayacak kendimizi. Eğerki bu dünyada ruhsal varlığımız ile yaşar isek yani maddesel düşkünlükten uzak manevî yükseliş içinde olursak gerçekten hızlı ve dikine bir evrim içindeyizdir. Yaşayan, var olan her varlığın öz varlığına saygı ve sevgi duyacağız. Gördük ki bizden yani insanlık planından alttaki her varlığın da, bir zaman sonra, bizim şimdiki düzeyimize yükselecek ruhlara sahip olduğunu unutmayalım. Ruhsal âlemlerin nurları ile beslenen bizler de çevremizi, sevgi ve evrim ile besliyalım. Evrimimizi yalnız kendimize değil, yaratılışın evrim amacına uygun biçimde elde edelim.

Ruhani âlemler sürekli bizi gözlütüyorlar. Diğer plânetlerin iyi insanları ve her şeyin üzerinde Tanrı bizi gözlütüyor. Geliniz sevinçlik ve gönencilik içinde el ele yükselelim, ışığa doğru.

Sara ve Felçlerde Sebep

(Sayfa 17'den devam)

bacak 2 cm. incelmış. 6 ay önce bir tıp fakültesi hastahanesinde boynundan ilaç verip beyninin sol tarafının röntgen filmi çekmişler. Normal demişler. Bizim muayenimizde beldeki sacroliac oynaklarda kayma bulundu. Bu durum manipülasyonla düzeltildi. Akupunktur tedavisi ve diğer tedaviler yapıldı. Ağrılar azaldı. Beldeki eğrilik düzeldi. On gün içinde nöbetler tamamen kesildi. 13 Haziran 1968 günü hasta, Atatürk Sanatoryomu Doktorlarına ve basın üyelerine gösterildi.

Ö Z E T

1968'denberi yazar tarafından tedavi veya muayene edilen epileptik ve hemiple-

jik hastalardan anlaşılmaktadır ki tedavi görüp iyileşmiş olan bu hastalarda kozal lezyon beyinde değil çevrededir, periferdedir.

Çevredeki düzensizlik sacroliac oynanın manipülasyonu ile, spastik kasların da ultrason ve procain enjeksiyonları ile tedavisi sonunda düzeltilince, epileptik hastalar tamamen iyileşmekte ve artık hiç antiepileptik ilaç almak zorunda kalmamaktadırlar.

Hemiplejiler ise az veya çok bir oranda iyileşmektedirler.

Yazıda, bu iyileşmenin neden ve nasıl, hangi mekanizma ile olduğu ayrıntılı olarak incelenmektedir.

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

| | |
|--|----------|
| KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ | 7,50 TL. |
| İPNOTİZMA, MANYETİZMA, TELKİN : E. Arıkdal | 20.— TL. |
| ŞUUR PROJEKSİYONU : M. Kiraz | 7,50 TL. |
| ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ | 7.50 TL. |
| ALLAH (B. Ruhselman: Özet) | 5.— TL. |
| METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal | 10.— TL. |
| METABİYOLOJİ : M. Bilge | 20.— TL. |
| HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge | 13.— TL. |
| HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme | 7.50 TL. |
| RUHLAR KONUŞUYOR : Afif Yesari | 7.50 TL. |
| RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir) | 5.— TL. |
| SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir) | 5.— TL. |
| RUH VE MADDE CİLTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 12) (12. cilt: 37.50 dir) | 30.— TL. |
| HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir) | 3.— TL. |
| RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir) | 4.— TL. |
| MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir) | 7.50 TL. |
| 30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİĞİ (Teksir) | 8.— TL. |
| İLÂHLAR KOZMONOTLARMYDI? (2. Baskı) | 7.50 TL. |
| MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir) | 5.— TL. |

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

ÇAĞDAŞ FİZİKTE KARŞIT

(Sahife 7'den devam)

süz olan bu «Hayalet Partikül», 1956'da tesbit edildi. Nötrino, günümüz «Nötrino Astronomisi» nin doğmasına neden olmuş ilginç bir partiküldür. Bu partikül için en gergin partikül diyebiliriz; öylesine bir gerginlik ki, yüzlerce ışık yılı kalınlığındaki bir kurşun kütesini delip geçebiliyor. Halbuki bugün Rontgen ışınları olarak bilinen X ışınları, birkaç sanim kalınlığındaki bir kurşun yüzeyinden geçemezler...

Partikül Fizigi alanındaki çalışmalar

bugün bizi KUARK'lara kadar ulaştırmıştır. 1960 yıllarında GELL-MANN tarafından teorik olarak varlığı öne sürülen Kuark'lar bugüne değin bilinenlerden ayrı bir özelliğe sahiptirler. Örneğin, şimdiye kadar tesbit edilen elemnter tanecikler, 0, -1, +1, -2, +2 gibi tam sayılı yüklere sahiptirler, oysa Kuarslar kesirli yüklü taneciklerdir. Varlıkları 1972 yılının Nisan ayında izletilmeye açılan Waston'daki 200 Bev'lik hızlandırıcıda «—OMEGA» partikülünün de tesbiti ile genel olarak saptanan Kuarkların karşıtlarında vardı...

Ölümden Sonra

Hayat Devam Ediyor mu ?

- Her sene elli milyon insan ölür. Çoğu ölümden korkar. Pek azı ölüm sonrasının getirecekleri hakkında tahminler yürütür. Fakat hepsi de bu konu üstünde bilgi sahibi olmak ister. Aşağıda okuyacaklarımız ilmin bu konu hakkında bildikleridir. ●

Çeviren : Nilgün TEPEKÖY

«Ruh» akşamları 7,30'da geliyordu. Oda yarı karanlıktı. Onu kimse göremiyordu. İlk fark eden ben oldum. Alışılmamış şeyler hissetmeye başlamıştım. Yokluktan gelen yabancı bir kuvvet gibiydi. Öyle bir kuvvet ki, kendini açıkça hissettiriyordu.»

Bunların medyum Erik'in transa geçtiği sırada odada bulunan dinleyicilerden bir bayan söylüyor ve bir ara medyumun korkuyla boynundan görünmez elleri uzaklaştırmaya çalıştığını ve bu arada — «O beni boğdu, arabamı çalmak için boğdu, şimdi yastıkların altında yatmaktayım, intikam almak istiyorum». diye boğuk boğuk bağırdığını iddia ediyordu. Medyum Erik yarı karartılmış bir odada, gözleri kapalı olarak transa geçmiş ve bir cinayete kurban gitmiş bir ruhla irtibata geçmişti. Bütün bunlar 1 Şubat 1968 de Stokkolm'deki bir spiritualist toplantısında olmuştur. Bunlar, kendilerini yeni ölmüş kişilerle temasa geçmekle vazifelendirmişlerdi. Sonradan yapılan araştırmalarda medyumun dediklerinin tamamen doğru olduğu anlaşılmıştı. Temasa geçilmiş olan ruh, üç gün önce boğazı sıkılarak öldürülmüş, arabası çalınmıştı. Katil kaçmadan önce cesedi yastıkların altına saklamış ve İsveç'in en tıca bir köşesine kaçırmıştı. Ceset üç gün sonra bulunduğuna göre bu cinayetten kimsenin haberi olamazdı. Yani medyumun böyle birşeyden haberdar olmasına imkân yoktu. Öyleyse bütün bunlar neyi ifade ediyordu? Öbür dünyadan seslerini, med-

yomlar veya (otomatik yazarlar) la duyurabilen ruhlar neyi ispatlamaya çalışıyorlardı? Ölümden sonra hayatın devam ettiğini, ruhların aramızda yaşadığını, bizimle bağlantılarını kesmediklerini mi?

Ölümden sonra hayatın biraz değişik bir halde de olsa devam ettiği, sadece Hristiyanlığın ileri sürdüğü bir faraziye değildir. Bütün diğer kitabî dinler, çeşitli milletler bu konuda fikir birliğine varmışlardır.

Eski Mısırlılar, Kızılderililer, Germen kavimleri, Hintliler ve Müslümanlar hayatın ölümle son bulmadığına inanırlar. Eski Yunanlılar da ölüntün, yaşadığı zamankine benzer esiri görüntülü bir beden taşıdığını ileri sürerlerdi.

Fakat görüleceği gibi bu tip faraziyeleri ortaya sürenler sadece eskiden yaşamış insanlar değildir. Günümüzün modern bilim adamları da ölümün bir «son» olmaktan uzak bir durum olduğu kanısına varmışlardır.

Uzay araştırmacılarının babası sayılan Wernher von Braun şöyle der : «Bilim hiç bir şeyin hiç bir iz bırakmadan kaybolamayacağını tesbit etmiştir. Doğada hiç bir şey yok olmaz, ancak değişiklik gösterebilir. Bütün bunlar var olan ruhumuzun, ölümden sonra da var olacağı hakkındaki inanışımı kuvvetlendirmektedir.»

ARTHUR FORD

Bu konu hakkında en fazla söz sahibi, Floridalı bir kaptanın oğlu olan 1896 do-

ğumlu Arthur Ford'tur. Elli sene içinde, aşağı yukarı sekiz bin seans yaparak, ölümlerini ruhlarıyla temasa geçmiştir. Arthur Ford böyle bir yeteneğe sahip olduğunu 21 yaşlarında keşfetmiş, bir grip salgını dolayısıyla ölecek olan asker arkadaşlarının kimlikleri, ona daima bir gece evvel rüyasında malum olmuştur.

Ford sonraları ilâhiyet ve psikolojik öğrenimini yapmış, sonra da Hintli bir yogiden transa geçme tekniğini öğrenmiştir.

Arthur Ford'un bu konuda söyledikleri şunlardır :

«Kendimi ruhların dünyasına bıraktıktan sonra, etrafımda bulunanların elçiliğini yaparım. Etrafımdakiler temasa geçtiğim kişilerin akraba veya arkadaşlarıdır. Her seans 1 saat sürer, çünkü kendimi ancak o kadar zaman konsantre edebiliyorum. Bu seanslar esnasında temasa geçtiğim ruhların, bazı açılardan tamamen dünyalılara benzediklerini, dünya özelliklerini kaybetmediklerini anlamış oldum. Bunların arasında rahatsız edilmek istemiyenler bulunduğu gibi, birçoğunun birden konuştuğu da olmuştur. Bu karışıklıklara bir son verme nedeniyle temasa geçtiğim ruhla aramıza ikinci bir ruh girmişti. Bu ikinci ruh teması kolaylaştırmaktaydı. Söylemiş olduğu doğum yeri, yılı ve ne sebeple öldüğü araştırıldığında, herhangi bir yanlışlık tesbit edilmemişti. Onun vasıtasıyla ruhlarla daha kolay bağlantı kuruyordum.

Arthur Ford, günümüzün en meşhur medyomlarından biri olmuştur. Tanınmış bilim adamları bile Fordun her hareketini incelemişler, yalan söyleyip söylemediğini anlamak için arkasına dedektifler takmışlardır. Seansları sırasında vücuduna 1 cm. derinliğine kadar iğneler batırmışlar ve hiç bir şey duymadığını ispatlamışlardır. Vücudunun her ayrı organı ayrı ayrı incelenmiş, seansları teype alınmıştır. Bütün bunlardan sonra herhangi bir hile tesbit edilememiştir.

Arthur Ford'un ilgi çekici seanslarından birinde intihar etmiş bir gencin, babasına medyom yoluyla neden intihar etmiş olduğunu anlatmasıdır. Gencin o zamana kadar uyuşturucu madde kullandığı

alesi tarafından bilinmemekteydi. Genç, uyuşturucu madde kullandıktan sonra bir bunalım sonucu intihar ettiğini açıklamış ve sonradan teker teker arkadaşları bulunup soruşturma yapılırca hakikaten böyle intihar ettiği anlaşılmıştır.

Arthur Ford, iyi veya kötü, aptal veya akıllı her çeşit insanın öldükten sonra ruhunun yaşamaya devam edeceğinden, her türlü anılar, düşüncelerden uzak ruhunu geliştirebileceğinden ve bazen de yaşayanlarla temasa geçebileceğinden emindir. Bedensizlerin bir maddeye sahip olduklarından ve onların, izlerinde olan bilim adamlarına problemlerini çözebilmek için yardım etmek istediklerinden bahsetmektedir.

NEDEN DÜNYADAN

SÖZ EDİYORLAR

Bunun üzerine onun kritikçileri, temasa geçilen ruhların neden oradaki hayattan bahsetmediklerini, neye saçma sapan şeylerle vakit kaybettiklerini, ne sebeple sadece, akrabalarının şundan veya bundan hoşlandıklarını, şurada veya buradan bulunmuş olduklarını anlatmakla yetindiklerini Ford'a sormuşlardır.

Bunun üzerine Ford şöyle bir açıklama yapmıştır: «Ruhlar, hayatlarındaki en ufak ayrıntılardan bahsederken, hayatın ölümden sonra da var olduğunu, belli şahıslar olarak yaşamaya devam ettiklerini ispatlamaktadırlar. Onlar öldükten sonra dünya değiştirmezler, ancak bir şuurulluk katına çıkarlar.»

Çoğu spiritualistlere göre insan sadece fizik bir bedenden ibaret değildir. Aslında bizim beş duyu organımızla farkedemeyeceğimiz ruhlı bir bedenimiz vardır. Bu ruhlı beden ölüm esnasında fizik bedenden çözümler ve var olmağa devam eder.

Bu ruhlı bedeni duyu organlarımızla farkedemeyişimiz onun var olmadığına delâlet etmez. Beş duyu organımızı algılama sınırları bilim tarafından belirlenmiştir. Meselâ insan kulağı ancak 20 ve 20,000 frekans arasındaki sesleri duyabilmektedir. Renkleri görebilmemiz de sınırlıdır. Fakat bizim duyamadığımız sesler veya görmediğimiz renkler aslında mevcuttur.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Bunları ölçmeye yarayan aletler son asırlarda bulunmuştur, fakat onlar dünya kurulduğundan beri doğada mevcut olan şeylerdi. Bu da bizim henüz hissedip, farkemediğimiz varlıkların var olabileceğini kanıtlamaz mı?

TEYPEDEKİ SESLER

Fakat şunu da söylemek gerekir ki, öbür dünya ile temas sadece yarı aydınlatılmış odalarda medyumlar vasıtasıyla olmayıp manyetik dalgalar aracılığıyla de olmaktadır :

1959 yazında İsveç'te bir müzisyen teypine kuş sesleri almak ister. Eve gelip bant dinlediğinde kuş sesleri arasında yabancı bir takım sesler de duyar. Bu seslere bir anlam veremediği için ses alma işlemini tekrarlar, fakat tuhaf seslerin arkası kesilmez. Bu tip araştırmalar tekrarlandığında, seslerin dünya ile değil de uzay ile ilgili olduğu anlaşılır, şöyle ki: a) Çalışmakta olan bir teypin önüne bir mikrofon konur ve belli aralıklarla (yavaş yavaş) sorular sorulur. Teyp durdurulup tekrar çalıştırıldığında bırakılmış olan aralıkların yabancı ruhların sorulara verdikleri cevaplarla doldurulmuş olduğu görülür. b) Radyoda belli aralıklarla gürültüler çıkaran bir dalga bulunur ve sesi direkt olarak mikrofonsuz banta alınır. Tekrar dinlendiğinde gürültünün arasından sesler duyulmaktadır. c) Bant radyoya direkt olarak bağlanmaz. Radyonun önüne bir mikrofon yoluyla yabancı ruhlara sorular sorulur. Teyp sonradan dinlendiğinde sorulara cevaplar verilmiş olduğu görülür. Bu cevaplar çeşitli dillerde verilmektedir. Fakat gene de bu dencileri yapanların anlayamayacağı dilde cevaplar vermezler. Bunların ne oldukları halâ keşfedilememiştir. Belki feza yaratıkları, belki şuuraltımızın yarattığı bazı tezahürler, belki de öbür dünyanın varlıklarıdır.

Günümüzün insanı, ölümden sonra ne olacağını merak etmekte, hayatın devam edip etmediğini bilmek istemektedir.

SPATYOMUN İLK MERHALESİ

14 Eylül 1915 de bir İngiliz fizikçisinin oğlu şehit olur ve babası hemen bir medyum yoluyla oğluyla temasa geçer. Öbür dünya (yeni bulunduğu yer) hakkında sorulan sorulara oğlu şöyle cevaplar verir: «Burada insan kendini gerçekten yaşıyormuş gibi hissediyor. Gerçi dünyadaki gibi ağaçlar, çiçekler toprak mevcut ama duvarlar yok veya saydam olan duvarlar var. Şimdi tuğladan yapılmış bir evde oturmaktayım. Burada ilk rastladığım insanlardan biri büyükbabam oldu. Aralarında tanımadıklarım da var. Herşey o kadar gerçeğe uygun ki, öldüğüme bir türlü inanmıyorum. Gece ve gündüz diye bir şey yok, fakat istediğiniz zaman karanlık olabiliyor. Bazen oturup etrafımdaki eşyaların neden yapıldığını anlamak istiyorum fakat kesin bir sonuca varamıyorum. Burada bizlere beyaz elbiseler giydirmek istiyorlar, fakat onlara alışana kadar dünyada giydiğimiz elbiselerden giymemize izin veriyorlar. Yani burada hiçbir şeye zorlanmıyoruz. Hayattayken bazan yaptığım gibi, etimi çimdikliyerek var olduğumu ispat etmek istiyorum. Çimdiki hissediyorum fakat yaşarken ağrıdığı gibi acımıyor şimdi. Isı değişiklikleri de hissedilmiyor. Eskiden çürümüş olan dişimin yerine bir yenisi çıktı. Yemek derdimiz de yok burada. Bazılarımız yemek yemek veya sigara içmek isterse, arzuları yerine getiriliyor fakat onlar da çok geçmeden bu gibi isteklerden vazgeçiyorlar. Erkek kadınlıklarında karşılıklı hisler aynı eskisi gibi devam ediyor...»

Bütün bunlar olabilir, düşünülebilir, belki bu böyledir de. Fakat kimsenin bu konu hakkında maddesel ispatları yoktur.

İlim, ölümden sonra hayatın devam ettiğini şimdiye kadar ispat edememiştir. Fakat ölümün bir son olduğunun ispatı da en az birincisi kadar zayıftır. (Quick, 52. sayı).

Kendi Kendine TELKİN ve İPNOZ

ÇIKTI

SİTEM

Bir gün elbet susacak bu çılgın kahkaha
Durulacak bu azgın dalgalı deniz
Dalacak içime sükûn
Dalacak...
Ellerimde günier yaşanmış, yaşanmamış
Ellerimde kırık dökük ümitler
Eksik bir insan
Tamamlanmamış...
Huzura vardığım zaman
Bana neler soracaklar
Bana neler soracak
Huzura vardığım zaman
Benim de gözlerimden sitem olacak...

DUYUYORUM...

Bir ses hıçkırıyor uzaklarda
Duyuyorum
Bir kahkahanın yarısı çm çm öttü
Yarısı dondu kaldı
Billûr bir kâse kırıldı bak.
Birisini içini çekti
Bir kadın şarkı söylüyor

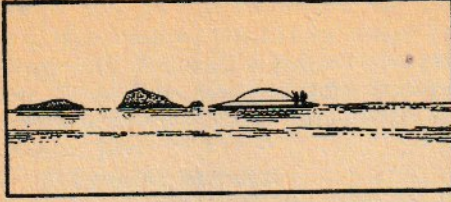


Su damlıyor bir yerde mermerlere
Birisini dans ediyor çıplak ayaklarla
Bir ağaç yaprakları suya değişiyor
Balıklar çırpınıyor kayıklarda.
Çekilen ağlardan sular damlıyor
Duyuyorum...



Bir kalp çarpıyor bak
Bir yerde neyin çalıyor
Bir dua ekunuyor titreyen dudaklarda
Bir kadeh kırıldı
Birisini ağlıyor bak
Bir böcek kemirdi ağacı
Bir kuş uçu
İki yaprak düştü yere
Bir yerde toprak kazılıyor
Duyuyorum...

Nadide OLCAY



Coral LORENZEN

Amerikan Hava Kuvvetlerinin hazırlattığı (ocak 1969) Condon Raporundan sonra, başka gezegenlerden dünyamıza gelen uzay araçlarına (UFO) karşı olan ilgi, tahminlerin aksine artmıştır. Amerikan Hükümetinin Uçan daireler ile ilgili haberleri mümkün olduğu kadar gizli tutmasına rağmen Brezilya Hükümeti, bunun tam tersine, hemen hemen bütün müzahadelerin gazete ve dergilerde ayrıntılı olarak yayınlanmasına izin vermektedir.

Hava Olaylarını Araştırma Organizasyonu (APRO) Brezilya temsilcisi Prof. Flavio Pereira kendisine güvenilir bir araştırmacıdır. Bundan başka Mrs. Granchi de aynı amaçla Rio'da çalışmaktadır. Bu zatların zaman zaman APRO'ya gönderdikleri raporlar değerlendirilmektedir. İşte bunlardan bir tanesi Mrs. Granchi'nin aracılığıyla bize intikal etmişti. Tarih: 1969 başları. Yer: Goiás Eyaletinde, Crixas ve Pilar de Goiás arasında bir çiftlik. Bu gözlem aynı zamanda Prof. Felipe Carrion ve Jader Pereira tarafından yakından izlenmiş ve tahkik edilmişti.

ÖLDÜREN İŞİN

Asıl olay 13 Ağustos 1967 günü saat 16.00'da ortaya çıkmıştı. Inacio de Souza karısıyla birlikte şehirden çiftliğe dönüyorlardı. De Souza gözleri keskin bir adam olduğundan uzaklara kadar iyi görürdü. Evlerine geldiklerinde hiçde alışık olmadıkları acaip bir cisimle karşılaştılar. 34 m. kadar çapında yuvarlak bir cisim (leğen biçimli) havada duruyordu. Bu acaip cisim ile onların arasındaki mesefe üç acaip görünlü yaratık vardı. De Souza'nın sonradan anıttığına göre bunlar üzerlerinde sanki elbise bulunmayan insanlardı. Fakat

UÇAN DAİRELER BREZİLYA SEMALARINDA

Çeviren : Selman GERÇEKSEVER

yine sonradan karısının ifadesine göre üzerlerinde sarımsı jerse giysiler vardı... Görüntüye göre kafalarında saç yoktu. Yine De Souza'nın anlattığına göre sanki çocuklar gibi oynamakta idiler. Çiftlik sahibi ve sahibesini gören bu acaip insanlar koşarak onların yanına gelmeye başladılar. Karısına eve gitmesini söyleyen çiftçinin eli yavaşça tüfeğine doğru uzanır. Tüfeğini doğrultur. Tam omuzuna dayadığı sırada ileride havada asılı duran araçtan adeta püskürtülen yeşil bir ışık çiftçinin omuzuna isabet eder. Bunun tesiriyle yere düşen Souza'yı evinin penceresinden gözlemekte olan karısı kocasının yanına geldiği zaman üç acaip insan uzay araçlarına girmek üzere idi. Araca girdikten sonra arı vızlamalarına benzer bir ses işittir. araç hareket eder ve çok kısa bir zamanda gözden uzaklaşır gider. Olaydan sonra üç gün geçmesine rağmen, Souza hâlâ yatağında hasta yatmaktadır ve bütün vücudunda genel bir hissizlik ile devamlı mide bulanması vardır. Kendisini başkentteki Goriana hastanesine kaldırırılar. Burada doktor muayenesinden sonra gövdesinde yanıklara rastlanır. Aynı doktor olayın tafsilatını işittikten sonra bazı kan testleri almaya da karar verir. Bu testlerden sonra doktor, yakınlarına hastanın 60 günden fazla yaşayamayacağını söyler.

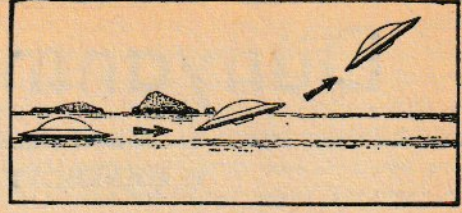
Bundan sonra Souza Vücut ağırlığının dan gün geçtikçe kaybetti. Daha sonraları vücudunun çeşitli yerlerinde sarı-yeşil lekeler peyda oldu. Tahmin edildiği gibi 60 gün içinde öldü. Doktor da dahil bütün yakınlarının kanaati şu idi ki, Souza radyasyon zehirlenmesinden hayatını kaybetmişti. Bu olay Brezilya basınında 1969 Şubatında çıkmıştı.

ELEKTRİK ŞOKU

Aynı yılın 7 Şubatında da Sao Paulo Eyaletinde paraşüt biçimli başka bir cisim gözlenmişti. Gözlemciler arasında 19 yaşlarında bir meyva satıcısı olan Tiago Machado'da bulunuyordu. Dışarıda insanların bağırma seslerini ve telaşlı seslerinin işittiği zaman kendisi yatakta bulunuyordu. Yatağından doğrulup, pencereden dışarı baktığı zaman cisim görmüştü. Daha iyi görebilmek için dürbününü aldı ve dışarı fırladı. Koşarak Zooteknik Enstitüsündeki arkadaşlarının yanına gitti. Muhtemelen inebileceği yeri arkadaşlarına tarif ettikten sonra, cisim bulmak üzere değişik yollardan ileri doğru hareket ettiler.

Tiago cismin 100 m. kadar yakınına geldiği zaman onun alüminyum renkli bir araç olduğunu farketmişti. Bu aracın, kendi tarifine göre, kenarları dönmekteydi, fakat uç ayak üzerinde duran merkezi kısmı hareketsizdi. Üst kısmından bir kapakçık açıldı ve içeriden iki küçük insan çıktı. Tiago'nun tahminine göre bu adamların boyları yaklaşık bir metre kadardı. Bu ikisinden başka diğer iki tanesi de aracın içinde bulunuyor ve onlar da aracın şeffaf kubbesinden görünüyordular. Araçtan çıkan iki adam eldivenlerden ayaklarındaki botlara kadar gümüş renkli bir elbise içinde bulunuyorlardı. Başlıklarına rağmen, Tiago onların sarımtırak bir cilde sahip olduklarını farkedebilmişti. Burunları ezikti. Çenelerinden dışarı uzayan tüplerden, Tiago'nun anlatamadığı, sesler geliyordu.

Tiago, boynuna asılı duran dürbünden karşıdaki adamların endişelendiklerini anlamış olacak ki, onu boynundan çıkardı ve toprağın üzerine bıraktı. Fakat sonra tekrar boynuna taktı. Bundan sonra Tiago cebinden bir sigara çıkararak yaktı. Tiago karşıdakilerin güldüklerini tahmin ederek sigaraları pakediyle birlikte toprağa bıraktı ve onlara doğru ittirdi. Yine kendi ifadesine göre adamlardan bir paketin yanına kadar geldi. Elini yerde duran paketin üzerine tuttuğu zaman paket havalandı ve avucunun içine yükselmeye başladı. Bedenine doğru yaptığı ani bir hareketle paket ortadan kalkmıştı. Bu sırada Tiago'yu aramakta



olan arkadaşlarının sesleri uzaktan duyuldu. Acap insanlar biraz telaşlı, araçlarına doğru yöneldiler, ilk gördükleri yerden içeri girdiler. Arkadan giren adam kapakçı kapatmadan önce Tiago'ya dönerek elinde bulunan boru biçimli bir aletin sapını hareket ettirdiği zaman kırmızı-mavi bir ışın Tiago'nun ayaklarına çarptı. Bunun tesiriyle Tiago yere yıkılırken araç havalandı. Bu sırada olay yerine gelebilen arkadaşları iki küçük adamın aracın içinde görmüşlerdi. Çok kısa bir zamanda araç havalandı ve gözden kayboldu.

Tiago'nun bacaklarında ışığın isabet ettiği yerler parlak kırmızı ve şişti. Hastahane kendisini muayene eden Dr. Henrique Reis herhangi bir yara olmadan meydana gelmiş bulunan bu şişlikler oldukça enteresan bulmuştu. Bu şişlikler elektrik şoku yanıklarını andırıyordu. Birkaç gün aynı durumunu muhafaza eden bacakları sonradan normal şekillerini aldılar.

KIRMIZI IŞIKLAR

1969 Şubatından sonra da gözlemler devam etmedi değil... 29 Mayıs'da Minas Gerais eyaletinde nüfusun büyük bir kısmı oldukça alçaktan uçan bir cisim gözlemişlerdi. Hattâ bir cisim kasabanın üzerinde iken elektrik cereyanı bile kesilmişti. Tam bu sıralarda Prof. Calisto Bordes arabasıyla Maria de Fe'den Itajuba'ya doğru yol almakta idi. Yukarıda bahsedilen cisim gördüğü zaman arabasının kontrolünü bir süre kaybetmiş fakat bir kaza olmamıştı. Evine gelir gelmez gördüklerini Bole Horizonte'deki ilgililere rapor etti.

Bu olaydan sonra Santa Cruz Hava üssü yakınlarında kamyonlarıyla yol almakta olan iki kardeş çok uzakta olmayan bir tarlada yuvarlak bir cismin asılı durduğunu farketmişlerdi. Daha iyi görebilmek için
(Devamı sayfa 37'de)

Dünyanın Değişimi

E. GENESLAT'den E. ARIKDAL

Şu üç terim aynı temayı taşırlar: Tekâmül, İhtilâl, Değişim (evolution - révolution - mutation). Birincisi tedrici; ikincisi dönemeçli bir başkalaşma; üçüncüsü anî, bütün ve geridönüşsüz bir değişimi ihtiva ederler. İnsanlık dünyası ile başlangıcından bu yana yeryüzündeki bütün hayat her zaman ilkinde, tekâmüle, baş eğmiştir. Batı dünyası ikinciye iki yüzyıl kadar önce gördü. (Fransız ihtilâli demek isteniyor. Çeviren.) Şimdilerde ise üçüncünün hakimiyeti altındayız. Bu hızlı hareket, tarih ölçüsüyle, belki de bir insan hayatı süresince, görünüşe göre bilim ve modern tekniğin meyvasıdır. İlk harekete geçiş 1914 - 1918 savaşı ardsıra meydana geldi, daha önemli olan ikincisi 1939 - 1945 savaşıdır. Bu şimdiki uygarlığımızı sağlayan, insan zihninin eyleminin meyvasına ve çeşitli bilgilerine borçludur.

Genel bir çerçeve içinde, bu uygarlık şu üç amaca ulaşacak gibi görünmektedir :

1. İnsanlığın birleşmesi.
2. Maddesel gelişmeden sonra, insanın ruhsal gelişmesi.
3. Eylem halinde, insanların kardeşliği. Öncü belirtiler var.

Bu uzun süreç, evrensel düzende Dünya'nın yaratıcı Düşüncesiyle ilişki halinde ve bir insanlık plânının istediği sonuç olarak da gözüküyor, öyleki bilginler, teknik adamlar, siyasetçiler gibi sorumlular diğerlerinden daha ziyade bunun etkenlerdir.

Durum böyle ise, herşey güzel ve dünyaların en iyisindeymiş gibi olmalıdır. Maalesef böyle olmadığı meydanda. Neden, o halde? Bu zıtlığın sebebi nedir?

!*

Sebeup, sür'atle değişen olaylara şahit olan insanların temel bozuk intibaklarıyla

hatalı zihniyetlerinden ileri geliyor gibidir. Bilim, insanlara, kendilerini birleşmeğe yöneltebilen, düşünce ve kişileri bir yandan ötekine taşıyan araçları, siyasi ve iktisadi tartışmalar son bulduğu zaman vermiştir.

Fakat insan, şimdiki halde, bu kesif ve icatları, yüksek bir amaçla değil, ceylenmek, tıkabasa midesini doldurmak için kullanmakta, yıpratmaktadır. Bugüne kadar bilim sadece fizik maddeye bağlandığı için, sırtını ruhsal olan herşeye dönerek onun meyvelerinden yararlanan insanlık nazarında maddesel, maddeci ve maddeselleştiren oldu. Ve insanlar da, cahil çocuklar gibi, derin sebep ve erişilecek amacı görmekten uzak olarak, bütün modern şeyleri, dünya kadar eski bir felsefe tarafından teşvik edilen maddecilik içine iyice gömüldüğünün farkına varmadan kendilerini yöneten zevk ve ihtirasları için vasıta olarak kullanmaktadır.

Mantıksal sonuç olarak, buradan, Tanrının, ölümsüz ruhların, Öte - Âlemin başlıca kavramları, ortadan kaldırılmadan, şimdiki dünyada oldukça zayıf olarak kabul edilmekte ve pek az bir çokluk hariç, hayatın çeşitli davranışlarına hükmetmektedir. Batıdaki bu küçük topluluk da, eski tesirini tekrar ele geçirmek ve yöneltmek için mücadele eden, ruhçu felsefe yaşamış ve kabul edilmiş psişik deneylerinden dolayı bağlanmış olan bir dinin koruyuculuğu altındadır.

Bir yandan, iş ve eğlence faaliyeti içinde dünya manzarası şu maddeci aksiyona uygundur : «Dünyasal varlığımızın dışında ve ötesinde hiçbir şey yoktur; hayat iki yokluk - hiçlik arasında bir anı ışıktır».

Bu aksiyon içinde ökseye tutulup kaldığımız maddeci uygarlığın şimdiki görünümünü ifade etmektedir.

Öte yandan, bir dip dalgası, şüphesiz direnilmesi güç bir dalga, geçmiş kaideleri red etmek davranışı içinde bir kısım gençliği ayağa kaldırıyor, ama geleceğe ait başka bir tablo da gözüküyor, meçhül kahyor.

Gene öte yandan, yönetici düşüncelerin garip bir biçim değişiminin belirtileri de, karanlıktan kurtuluyor: bütün mazi modası geçmiş ve etkisiz olarak kabul edilip inkâr ediliyor. Birçok alanda, sadece asî gençliğin eylemi değil, Üniversite Profesörlerinin de hareketlere katılmakta oldukları görülmektedir.

Mantık ve aksiyon üzerinde kurulan modern matematiğin fizik realiteyle hiç bir temas noktası yoktur.

Modern matematik çocuk ve öğrenci gençlere öğretiliyor. Oysa, daha önce, pek muktedir sesler (Billimler Akademisi) böylece biçimlenip techiz edilen zihinlerin fizikçi, kimyacı, ve mühendislerce bugüne kadar ikmal edilen işlere intibak edemediklerini ileri sürmektedirler. Belki de, modern denen matematik tüccar, san'atkarlar ve idareciler tarafından geleneksel hesap öğrenimiyle tamamlanamamıştır.

Lisanımızın tetkik ve tam kullanılışı da önemsiz bir disiplin sırasına itilmişdir sanki.

Çeçitli san'atlar içinde; müzik, şiir, resim, heykel, mimarî, tümü de, sadece farklı olmakla kalmamış, aynı zamanda dünkü bugünküne karşısına dikilmiş durumdadır. Şimdiki **musiki**, melodiden yoksun musiki, çok eskilerin infialine sebep olan dissananslarla çarpılmıştır. **Şiir**, serbest vezinde, noktasız olarak, bazan pek garip ve saçma cümleler halinde, hatta okuyucuya göre görünürde hiçbir anlam taşımayan harfler yazan, harfçiler için, aşırı ölçüde yazılmaktadır. **Resim** figoratif resme şiddetle karşı koyan abstreleşme içindedir. **Heykel**, şimdiden, şurada burada bulunan parkları süsleyen garibellikler arz etmektedir. **Mimarî**, çok çirkin tavşan yuvalarını temsil eden büyük fonksiyonel topluluklar sadece; hepsi, eski güzelliği yok eden, geçmiş ve gelecek soylar arasında derin bir çukur açan bir yenilik. **Sinema**,

şiddet ve seksin canlandığı tablolardan ibaret. Hatta cinsi ilişkileri açıkça anlatan sahnelerin sergilenmesi. Denildiğine göre Birleşik Amerika'da halk bu tür filimlere doymuş ve artık itibar etmiyorlarmış. Ama korku filimleri bu boşluğu doldurmaktadır. Ahlâki bozukluğu artıp duran kitlenin zevkini mi takibediyorlar, yoksa bozukluğa sebep bu filimler midir?

Nihayet, insan düşüncesinin hızlı tekâmüllü endişeye sevk eden şu görünümlelerini ikmâl eden, şüphesiz birdir, toplumdur: zira **bizim uygarlığımız bizi parçalayıp yutmaktadır**. Makinalaşmanın sonucu olarak kendi insanlarını besleyemez hale gelen mesleklerin terk edildiğini görüyoruz. Köylerden şehirlere olan akımlar, evlerini terk edip giden çocuklar, trafik kurbanları, çevre kirlenmesi, ekonomik istismarlar v.s. çalışanların kazanç hırsı artıp duruyor.

Papa Paul VI'nın şu ürkütücü ifadesi üzerinde durmak istemiyoruz: «Milyonlarca işçinin ancak ölüm araçlarının imalatı için bir iş bulabildiklerini kabul edemeyiz.»

Evensel koşu kudret ve paraya doğrudur. Yeni harikaların ortaya çıkışıyla tatmin olmamış arzular vardır, ve bu şimdi için bir yarışma, gelecek için emniyet atmosferinde görülmektedir.

Şimdilerde, insan için uygarlık değil, uygarlık için insan düsturu hakim; rollerin kaderi değişimi; sonuç : **uygarlık insanî değildir, zira o bizi parçalayıp yutuyor.**

❖❖

Bu karamsar tabloya, uygarlığın faydalı yönlerini bilmezlikten geliyor diye itiraz edilebilir, cevap şudur : uygar ülkelerdeki uygarlık, vaktiyle, tüketim mallarının artması ve toplum kanunlarının etkisiyle sefaleti ortadan kaldırmıştır.

Hayatın uzaması tıp ve cerrahlık alanındaki gelişmeler yüzünden gerçekten önemli derecede artmıştır; iyi hayat ve konfor dolu evlere çok sayıda insan malikdir; eğlencelerin bol olduğu, yolculuğun kolaylaştığı, uzun tetkiklerin olağanlaştığı bir

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

devirde bulunuyoruz.

Elbette, bu hakikattir : madalyanın tersidir; amma aksi de nakikattir ve bu ikilik sebebiyle şimdiki zamandaki beşerî şartlar içinde insanların tümü için mutluluk yoktur ve olamaz.

O halde sonuç nedir? Bir değişim (mutasyon), önemli ve ani bir değişiklik düşünülebilir. Olacakları önceden bildirmek kabîl değildir. Şekil değiştirme (transformasyon) periyodu bir ya da birkaç nesillik zaman isteyebilir. Bu durum katılaştırmış alışkanlıklar ve kökleşmiş düşünceleri o-

lanlar için zor, hatta ıstıraplıdır.

Bir kaosa (düzensiz evrene) doğru giden uygarlığın bir dağılmaya, bir yıkılmaya uğrayabileceği akla gelmektedir. Herşey mümkündür, zira «Uygarlıklar, ruhsal bir düşüşe karşılık olan en yüksek tekniği elde ederek ziyan buluyorlar.»

Gönül, bu mutasyonun felâketli olmandan vukûbulmasını, yarımın bugünden daha iyi olmasını istiyor. Felâketlerden, ruhsallığın lehine madencilğe sırtımdığı gereğince çevirebilirsek sakin olmak kabildir.

(Revue Spirite - 1972)

M A T E R Y A L İ Z A S Y O N L A R

(Sahife 21'den devam)

rıldı. Elim, gittikçe sertleşen bu ektoplazma kolonuna doğru bulunuyordu. Elim yavaş yavaş daha düz ve ipek yumuşaklığında geldiğini hissetmeye başladım.» Ektoplazmanın sertliği artıkça Eileen onu Gordon'un göğsüne doğru itmeye çalışıyor fakat kıvrıma basılamıyordu.

Bundan sonra rehber, ektoplazmayı ne kadar şeffaflaştırabildiklerini göstermeye çalışmıştı. Yine ağızdan ve burnundan ektop-

lazma çıkar vaziyette Gordon ayakları üzerine kaldırılmış ve ektoplazma bu sırada yukarı doğru yayılmıştı. Yukarıdan aşağı doğru ektoplazma indikçe geliflaşmaya başlamış, o kadar ki, odanın iki kenarında oturanlar, aralarında ektoplazma perdesi olduğu halde birbirlerini kolaylıkla görebilmekte idiler. Şimdi aralarında 1.20 m. genişliğinde ve 1.80 m. yüksekliğinde bir şeffaf ektoplazma perdesi vardı.

«Şimdi medyumun gömle-

ğini kaldıracamız ve ektoplazmanın nereden geldiğini göreceksiniz.» dedi rehber. Gordon kabinden dışarı çıkmış ve gömleği yukarı doğru kıvrılmış vaziyette iken hazır bulunanların hepsi medyumun göbeğinden ve solar plexus bölgesinden ektoplazmanın yerlere kadar uzandığını görmüşlerdi. Bundan sonra orada hazır bulunanların dezenkarne olmuş yakınlarından bir çokları materyalize olmuş ve orada bulunan akrabalarıyla konuşmuşlardır. (Psychic News'dan)

V Ü C Ü T İ Ç İ N D E R U H Y O K T U R

(Sahife 23'den devam)

felidir. Kendinde meknuz Tanrılık tohumu bu ulvî enerjii her mekânda ve her varlık sisteminde, geliştirebilecek kudrettedir. En kabasından en seyyaline kadar bütün maddî âlemlerde yüksek benlikler saçak saçak, sicim sicim mevcuttur. Ateşteki varlıktan havadaki varlıktan, topraktaki varlıktan, sudaki varlığa kadar; esirî varlıktan en kaba, en geri atom altı dediğiniz varlığa kadar; her yerde ödevi: madde âleminin inkişafına ve onların şuurlanmasına

çalışmaktadır.

Her şuurlanan madde buut değiştirir. Astral âleminizin kaba kaynağı fizik âlemdir. Fizik âlemin en seyyal noktası, astral âlemin en kaba noktasıdır. Ve oradan oraya yapılacak olan transfer, yüksek benliğin en sevînc verici vazifelerinden biridir. Çünkü astral madde, canlı maddedir. Yani şuurlu maddedir. Haftaya devam edelim, bugünkü bu kadar...

Allaha ısmarladık.

— Allaha ısmarladık efendim.

UÇAN DAİRELER

(Sayfa 33'den devam)

her ikisinde kamyondan indiler. Cisim tahminlerine göre 12 m. çapında idi. Tepesinde kırmızı bir ışık, alt kısmından mavi ışıklar çıkmakta idi. Bu kırmızı ışık polis lâmbalarının gibi göz alıcı parlaklıkta idi.

750 metre kadar yaklaştıkları zaman aracın içinde ışıklar söndü. Artık ilerlerinde sadece disk biçimli siyah bir karaltı vardı. Hiçbir gürültü yapmadan araç havalandı, kısa bir süre içinde gözden kayboldu.

Aynı yılın bundan sonraki aylarında da benzer olaylara, gerek sivil, gerekse askerî şahıslar tarafından şahit olundu.

Haziran 1970'e ait bir gözlemden AP-RO temsilcilerinden Mrs. Irene Granchi aracılığıyla haberdar olabilmıştik. Mrs. Granchi'nin gönderdiği rapordan anlaşıldığına göre, görgü tanıklarıyla bizzat görüşmüş, olayı yerinde incelemişti. Olayın tanıkları olan bayan ve bay Machado'nun evleri Atlantik Okyanusuna bakıyordu.

DENİZDEKİ UFO

21 Haziran günü Machado'lar, bir arkadaşları ile birlikte denize nazır verandalarında otururlarken bir ford taksi büyüklüğünde bir cisim denizin üzerinde görmüşlerdi. İlk anda onun kazaya uğramış bir tekne olduğunu zannetmişlerdi. Mac-

hados'ların evlerinde telefonları bulunmadığından arkadaşları olan Mr. Aguiar'ı polise haber vermek üzere gönderdiler.

Bu sırada Machado'lar karı koca uzaktaki aracı izlemekte idiler. Fakat Mr. Aguiar uzaktaki cismin pek de alışık oldukları cinsden olmadıklarını, üst kısmında bir şeffaf kubbesi bulunduğunu farketmekte gecikmemişti. Bu şeffaf kubbenin altında koyu gri giysi ve başlıklarıyla iki kişiyi de ferkedebilmişlerdi. Bu adamların ikisi de ufak tefek yapıydı. Bayan ve bay Machado'nun farkettileri kadarıyla araç kıyıya doğru yaklaşmakta idi. Bir polis olan Mr. Augiar'ın yakında bulunan bir otele kadar gidip telefon etmesinden ve tekrar Machado'lara gelinceye kadar aradan 35-40 dakika kadar bir zaman geçmişti. Bu sırada araç kıyıda 100 metre kadar ileride deniz üzerinde bulunuyordu. Aracın üzerinden parıldamakta olan ışıklar bu sırada kırmızıdan yeşile, yeşilden sarıya değişerek krokide görüldüğü şekilde havalandı. (Not: Bu kroki Flying Saucer Review isimli dergiden alındı.) Bundan çok geçmeden olay yerine bir polis motoru geldiyse de uzay aracını tabii bulamadı, fakat çok muhtemeldir ki, onu havalanırken görmüş olabilirler... (Fate ve FSR'den)

İÇSEL SAAT

(Sayfa 11'den devam)

«Erkek fareler, aşk kuvveti biriktirebilmek için, farkında olmadan, bir şarkı mırıldanıyorlardı: «Bana artık aşktan bahsetme». Elbette bu şarkı işitilmiyordu, ama araştırmacılar onu gayet hassas cihazlarla tesbit edebildiler. Hattâ sesi eslaskopta gördüler. Ultrasonik bir karakterdeydi.

SABİR

Erkek fare, inzalden sonra, dışısına, 22 kilo Hertz (saniyede 22,000 titreşim) den daha yüksek frekansta ultrason bir yayımla «sabırlı olması» nı bildiriyor. Bu sinyal, erkek fare kuvvetini toplayıncaya kadar,

800 saniye sonra kesiliyor.

«Antisosyal sinyal», yoğun kalabalığın gerçek panzehiri olan 22 k Hz. de farelerin lisanında kullanılıyor. Doğuşta mağlûp olup, galipten aman dileyen gibi...

New Jersey'li araştırmacıların bu buluşu belki de meraktan daha ötelere gitmektedir. Çeşitli yerlerde, kilerlerde, antrepolarında yaşayan farelerin anti-aşk şarkılarını kaydetmek, yani 22 k Hz. yakalamak, erkeklerin dişilerle buluşmalarını yasaklanacağını gösterecektir. Ta çoluk çocuk ne olacak! Bu durum neslin yok olması demektir. Demekki ultrasonik gebelik önleyiciyi ayarlamak kalıyor geritye.

Gayesine Ulaşan Vazifeli

(Sahife 19'dan devam)

inanılır. Şahsın hürriyetine inanılır. Hür davranışların, İlahî irâde Kanunları muvacehesinde temin ettiği zaruri bir hâl şeklinde anlaşılabilir bir kadere inanılır. İnsanda bir nefsanîyete inanılır. Ve bu nefsanîyet karşısında faal olan vicdan, gittikçe nefsanîyet aleyhine, çeşitli hayatlar, tecrübeler ve ıstıraplar pahasına tezahür zemini bularak insanın bu vasattan kurtuluşunu, «Dünya Mektebinden» mezûniyetini sağlar.

Bütün bu araştırmalar, seneler geçtikçe yepyeni bir sahaya zaruri olarak intikâl etmeye başlamıştı. Bedri Ruhselman'ın «Mukadderat ve İcabat» devrinden sonraki mesaisi, pek yakın çalışma arkadaşlarının dışında pek az kimsenin tarafından bilinmekte veya sezilmektedir.

Prensip olarak kâinata mevcut üstün tesirleri alabilmek, «Medyomluk» isimli Beynelmîlel Spirit Federasyonda rapor olarak okunan, İngilizce'ye de çevrilen kitapta izah edildiği vehile, bir insanın psişik kabiliyetleri, yani medyomluğu vasıtası ile kâbil olmakta idi. Ancak, alınan tebliğler, olduğu gibi, doğmatik olarak kabul edilmiyor, karşılaştırılıyor, senteze varılıyor. müşahadeler ve akıl prensipleri ile inceleniyor, yeni sualler açılıyordu. Bu gündüzler ve gecelerce, aylarca senelerce devam eden, akıl almaz, dev bir misâldir. Çeşitli maddî zorluklar ve ağır imtihanlar içinde başarılmıştır.

Bu çalışmanın ön perspektifleri ancak 18 sayı çıkmış «Ruh ve Kâinat» isimli mecmuuda ve sonra «Büyük Tabiat Hâdiseleri ve Mânaları» ve «Yüksek İdareci Mekanizma» isimli iki küçük broşürde sezdirilmiştir.

Bir tarafta böyle bir mesaf varken, bunun karşısında da başka bir şey olması icab eder. Ve bu şey cevap verecek kadar salâhiyetli, bunun mes'uliyet ve neticelerine sahip, olaylar üzerinde nazarı olmaksızın uzak gerçek bir bilgi ve tasarruf sahibidir. Bu araştırma, basit kadrodaki bir spirit ve metapsişik araştırma safhası de-

ğil, Bütün İnsanlara, Bütün Realitelere Hitâb Eden Bir Bilgi Safhasıdır.

Bugüne kadarki insan düşüncesi, hangi neviden olursa olsun, neticede kendi kendini kurtarmaya dayanmaktadır. Bunun içindirki birçok sistemlerin son sözü insanı bir keder ve bunaltı içinde bırakmaktadır. Nirvana; niye? Sonsuz bir cennet; niye? Vicdan muhasebesi, diğerkâmlık, emirlere uygun ahlâkî bir yaşayış; niye? Dünyada refah, sulh ve adalet; niye?

Gene insan düşüncesi, kâinata veya kâinatlarda kendinden üstün şuurlu varlık veya varlıklar seçmiş veya sezebilmiştir. Ancak kendisi ile onlar arasında bir irtibat kuramamış, mistik veya hissî bazı tecrübeler dışında bir yol keşfedememiştir.

Onlar kim? Ne yaparlar? Bizimle ilgileri var mı? Varsa niçin bizimle ilgileniyorlar? Bu ilgileri niçin biz göremiyor, açıkça hissedemiyoruz? Bütün beşeriyet bu sualların cevabını beklemektedir.

Burada, basitce, kısaca da olsa bazı noktalardan hareket ederek meçhullerimizi kısmen aydınlatabiliriz. Evvelâ, tekâmül hadisesi onları gayri beşerî, zalim, kaprisli erişilmez tanrılar olmaktan çıkarır. Bu, onlarla bizim aramızda bu güne kadar göremediğimiz köprüdür, insan, tekâmül ederek daha üstüne geçecektir.

Dünyamızdaki bütün canlılar ve cansız addettiklerimizi idare eden bizler değiliz. Tabiat kanunlarına inanmakla beraber, hayatta şahsî çıkarlarımıza aykırı gördüğümüz bazı hâdiseler cereyan ettiğinden —ölüm gibi; hastalık gibi; kazalar, tabii âfetler gibi; bizzat birbirimizin başına getirdiğimiz zarar ve rahatsızlıklar gibi— her şeyi özünü şuarsuz kabul ettiğimiz maddenin mekanik ve hissî, tesadüfî davranışlarına bağlamayı bir bilgelik sayıyoruz. Sanki şuarsuz bir dünyaya yavaş yavaş hâkim olmaya çalışan şuurlu varlıklarız... Bir tekâmül kabul edersek, bu yönde ediyoruz. Halbuki, ya şuurlandırmaya çalıştığımız dış dünya değil de, yavaş yavaş şuurlandıkça belâdan kurtulan bizler isek? Bu takdirde âdeta dış dünya bizi

şuurlandırmaya çalışmaktadır. Şuur, âhenk ve nizam sahibi olmayan bir yığının şuurlu bir netice hasıl ettiği nerde görülmüştür? Mülahede edilen şuurlu (yani gâyesi belli ve maksada matûf bir harekete dayanan) bir fiil varsa, ve mevzu bizler, bizlerin tekâmülü ise, çok şümullü bir yardım mekanizması içinde bulunuyoruz demektir.

Yukarda insanların sezebildikleri, tasavvur edebildikleri, efsâneler ve semboller içinde anlamaya ve anlatmaya çalıştıkları Üstün Şuurlu Varlıkları bu fiillerin sahibi olarak anlarsak içinde bizim de, şuurlandıkça rolümüz olabileceği, gâyesi varlıkların tekâmülüne hizmet olan yeni bir realiteyle karşılarız: Nasıl, kime yardım edeceğiz? Elbette bu, âdeta sınırsız bir bilgi ve geniş bir tecrübe hayatıdır. Belki, dünyada ancak böyle bir sezgiye sahip olarak hayatımız çok ötelere kayacaktır; bu sezginin zarurî davranış ve tatbikatını dün-

yada tamamladıktan sonra.

Bu mütalâa ve mülahazalardan sonra, Ruh ve Madde mecmualarımızın birinde neşrettiğimiz şu satırları aynen tekrar ediyoruz :

«Dr. Ruhselman'ın esas büyük hizmeti, yaptığı en büyük vazife ve hattâ dünyaya gelişinin hakiki gayesi, son iki senesi içindeki çalışmaları ile derlediği bilgiler olmuştur. Bu, dünyayı idare eden, yüksek mertebelerden gelen ve insanların şiddetle ihtiyaç duydukları dünyaya ve kâinata ait bilgilerin derlenerek bir kitap halinde ortaya konması vazifesidir. O kitap, zamanı gelince insanlığa sunulacaktır. Çünkü o, insanların hak ettiği ve onlara ışık tutmak, onları aydınlatmak için sunulan bilgiler topluluğudur. Bu bilgilerin bugünkü reallitelerimizin üstünde olduğunu hissediyoruz. Ve onlara kavuşacağımız âni sabırsızlıkla bekliyoruz.»

Kendi Kendine

TELKİN VE İPNOZ

Herkesin her zaman kolaylıkla uygulayabileceği bu teknik sayesinde hayatın zorluklarına daha kolay göğüs gerebilirsiniz. Güçlü, yetenekli, sakin ve cesur olmak için Kendi kendine telkin yapmak kâfidir. Ayrıca bu telkini kendinizi ipnotize ederek yaparsanız tesiri bir misli artar.

P.K. 1157 — İstanbul'dan ÖDEMELİ İsteyiniz.

Fiata 750 Kuruştur.